

זֶה הַשֵּׁעַר לְהוֹצִיאֵם יְבוֹאוּ בּוֹ

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַמְּנַקֵּד

עֲנֵנִי לְמוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

”תְּקוּנֵי הַזֶּהָר”

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעַקְרִיִּים בְּעֵינַי
אֲמִירַת וְלְמוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים לְכֹל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִילוּ בְּשֵׂאִין
מְבִינִים כְּלוּם, וּבִפְרָט לִילְדִים קְטַנִּים.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ק בית שמש תובב"א

הוצאה שלישית - אלויל תש"ע לפ"ק

לאוקמה שכינתא מעפרא ולגאולת עם ישראל בהסד וברהמים

לרפואה שלימה:

יעקב בן סאסי'ה צופיה | דניאל בן סאסי'ה צופיה
זמירה בת סאסי'ה צופיה

*

לזיווג:

אסתר בת סאסי'ה צופיה | סאסי יצחק בן סאסי'ה צופיה
מרים בת אסתר | שלמה בן זמירה ולאחיו ולאחיותיו
סאסי'ה צופיה בת הזמרלדה
להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים
פרנסה טובה והצלחה בכל העניינים

*

לאה בת סאסי'ה צופיה
לישוב הדעת ופרנסה טובה
ובראות לכל בניה

*

לרפואה שלימה:

יהודה בן הזמרלדה | מרדכי בן הזמרלדה
מזל טוב בת הזמרלדה
ולחזרה בתשובה הם וכל בנותיהם

צדקתם עומדת לעד

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת אבי מורי
ר' סאסי בן זולה גויטע ז"ל
ולע"נ אמי מורתי הזמרלדה בת סאסי'ה ע"ה
ולע"נ אליעזר בן הזמרלדה ז"ל
ולע"נ סאסי אסף בן כרמלה ז"ל

תהא נשמתם צרורות בצרור ההיים

מִפְתַּח הָעֲנִינִים לְסֵפֶר "שַׁעַר הַתְּקוּנִים"

- (א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: לַמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – לַמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ אֶפִּילוּ
בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוּצָה לִפְנֵי הַשֵּׁם ..... ט
- (ב) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהר ..... ט
- (ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִפֶּשׁ, מֵאָמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישַׁן
בְּטַח וּבֵל תִּירָא י
- (ד) הַזֶּהר וְתְקוּנֵים נִשְׁמַת הַתּוֹרָה ..... י
- (ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לַמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהר ..... י
- (ו) קִיּוּמוֹ וְקִבְלוֹ הַיְהוּדִים קָהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּיֻקוּנִים
וְהַזֶּהר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעֵר וְעַד זֶקֶן ..... י
- (ז) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב: קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאִמְרֵי זֶהר ..... יא
- (ח) זֶהר הַכְּנָה לְתְפִלָּה ..... יא
- (ט) בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוּת גוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֵּין תְּשׁוּעָה שְׁנַיִם סֵפֶר הַזֶּהר
וְהַתְּקוּנִים ..... יא
- (י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלַמוּד הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים בְּאֶפֶן שִׁישְׁלִימֵם כָּל שָׁנָה ..... יא
- (יא) זֶהר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדַבֵּר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ ..... יב
- (יב) אֲשֶׁרִי אָדָם שִׁילְמוּד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֵר ..... יב
- (יג) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֵמֵר חֲמֹשֶׁה דְּפִין זֶהר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם ..... יג
- (יד) לְלַמֵּד זֶהר וְתְקוּנֵים אוֹ זֶהר חֲדָשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה ..... יג
- (טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹאֵמֵר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, שֶׁמְטַהֵר הַגּוֹף
וְהַנֶּשְׁמָה. .... יג

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

- (טז) לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדִּינִים. .... יד
- (יז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם. .... יד
- (יח) הַזֶּהָר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אַף אֵין עֲרָכוֹ כִּהַתְּקוּנִים. .... יד
- (יט) אַף אִם אֵינוּ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבַרֵּי הַזֶּהָר וְתִיקוּנִים. .... טו
- (כ) מִי שְׁלֹא רָאָה אֹר הַזֶּהָר מֵתוֹקִים מְדַבֵּשׁ, לֹא רָאָה מְאוּרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טָעַם טָעַם הַתּוֹרָה – וְעוֹד שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכְּכָה – אֶפְלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתִקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד – וּבִפְרִט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמַּשׁ מִכָּל פְּגָם וְסִיג וְחוּלְאֵת. .... טו
- (כא) אוּי לְאֵלוּ שְׁלֹא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מִלְחָמוֹת וְאַסוּנוֹת. .... טו
- (כב) לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. .... טו
- (כג) עַל יְדֵי לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י מְבַעֵר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ, וְיִזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וְיִזְכֶּה לְכָל מֵדוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֲר"י, שְׁבַזְמָן הִנֵּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנָי הַמְּקוּם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. .... טז
- (כד) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מְבַטְלִין כָּל גְּזוּרוֹת רָעוֹת וּמְמַשִּׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה וּבְנִעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה. .... טז
- (כה) נוֹדַע בְּשַׁעֲרֵים גְּדוֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהָר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ, וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם וְזֶה יִקְרַב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל. .... יז
- (כו) יַעֲשׂוּ רַשָּׁם לְמַעֲלָה בְּפַמְלֵיָא שֶׁל מַעֲלָה. .... יז
- (כז) יַעֲזֶה נִפְלְאָה בְּכָל מִינֵי צַעַר חָס וְשָׁלוֹם וְיִרִידָה וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְטַמְטוּם הַלֵּב. .... יח
- (כח) לֹמַר זֶהָר וְתְּקוּנֵים – אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים זָכוּ עַל יְדֵי זֶה לְעִנְיָנִים גְּבוּהִים. .... יח
- (כח) לְכֵן נִקְרָא הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדוּדֵים תְּקוּן עוֹלָמוֹת לְבָרֵר וְלְלַבֵּן הַטּוֹב מִן הַסִּיגִים וְהַפְּסֻלֹת. .... יח
- (כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהָר כִּי בְּזָכוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְּלוּת. .... יט
- (ל) הַסֵּפֶרִים שֶׁיְדַבֵּק בְּהֵם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בְּהֵם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשָּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְסַבָּא. .... יט

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

ה

- לא) יַעֲסֹק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשִׁיבֵי זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא... וְסֵפֶר הַזְּהָר עֲצֻמוֹ
יַעֲסֹק בוֹ מִדֵּי שֶׁבַת בְּשֶׁבֶתוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ..... כ
- לב) וַיָּאֵר אֶת הַלִּילָה בְּתִקּוּנֵי הַזְּהָר בְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר..... כ
- לג) לַמּוֹד הַתְּקוּנִים מִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה..... כ
- לד) בְּדוּרְנוֹ מִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּזֵהָר וְתִקּוּנִים וְכִתְבֵי הָאֵר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן
הַשְּׁפָה וְלַחוּץ..... כא
- לה) לְשׁוּן הַזְּהָר מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה אֶף דִּלָּא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר..... כא
- לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ..... כב
- לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֵהָר בְּכָל יוֹם..... כב
- לח) לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֵהָר וַיִּמְתְּקוּ הַדֵּינִים..... כב
- לט) גְּדֹל מַעְלַת לַמּוֹד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כב
- מ) עֵקֶר לַמּוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כג
- מא) הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים – נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עַלֶּן הַצֵּלָה נִגְדָּ כָּל רַע..... כג
- מב) עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר זוֹכִים לְכָל מַדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם..... כג
- מג) לַמּוֹד הַזְּהָר, תְּקוּנֵים וְזֵהָר חֹדֶשׁ, מַעְלוֹת הַשָּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְעַ שְׁרֵפַת
הַתְּלַמּוֹד..... כד
- מד) אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁבִּדּוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְפָּרֵסוּן מִתּוֹרָתוֹ
שֶׁתְּהִיָּה מִתּוֹק לְנַפְשׁ וּמֵרַפָּא לְעֶצֶם..... כה
- מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר..... כה
- מו) רְאוּי לְלַמֵּד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינּוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעָ, כְּדֵי שְׂיִרְאָתָם תְּהִיָּה קוֹדֶמֶת
לְחֻכְמָתָם..... כו
- מז) לְלַמֵּד זֵהָר וְתִקּוּנִים אִו זֵהָר חֹדֶשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה..... כו
- מח) לְלַמֵּד לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמֵר אַחַד מִזְּהָר הַקְּדוּשׁ אִו מִהַתְּקוּנִים..... כז
- מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילִי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוּתוֹ וְרַמְזוּתוֹ שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים
אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הִרְעִיּוֹן..... כז
- נ) עַל יְדֵי לַמּוֹד בְּתִקּוּנֵים הַבִּינִן שְׁנַמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים..... כח
- נא) גְּדֹל מַעְלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵים בְּחֹדֶשׁ אֵלּוּל, שְׁמֻזְבֵּף הַנְּפֶשׁ רוּחַ וּנְשִׁמָּה..... כח

נב) מהנגון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בפשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. ....

נג) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. ....

נד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים. ....

נה) בחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת – ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובמים שבין כפור לסכות תרבה בלמוד התהלים והזהר. ....

נו) בחדש אלול יד הכל משמשת בספר התקונים. ....

נז) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב. ....

נח) וכן נהג האדמו"ר מסקווירא זכרוננו לברכה. ....

נט) על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. ....

ס) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל. ....

סא) כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים – סוד למוד חכמת הקבלה מחכימת פתי – מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו. ....

סב) למוד חכמת האמת פועל שיבנה בית המקדש. ....

סג) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד. ....

סד) מי האיש החפץ חיים אזהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד. ....

סה) ספר תקוני זהר מטתר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול. ....

סו) התקונים – סגלתן למתק הדינין. ....

סז) תקוני הנפש והגוף. ....

סח) סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי. ....

סט) הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן מעורר ללמוד תקוני זהר. ....

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

ז

- (ע) התּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֻדוֹת בְּאֵלוֹ תּוֹפֵס כְּלוּ..... לז
- (עא) גִּדְל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר..... לז
- (עב) או"ר בְּגִימַטְרִיא ר"ז..... לט
- (עג) או"ר בְּגִימַטְרִיא אִי"ן סו"ף; אֲדו"ן עוֹל"ם; ר"ז..... לט
- (עד) רַבִּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מְאֹד בַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבַח
גִּדְלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר..... מ
- (עה) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְכוּ'...... מ
- (עו) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וּרְמִיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מ
- (עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְכוּ'...... מא
- (עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וּרְמִיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מא
- (עט) אֵת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר תִּמְיֵד..... מב
- (פ) לְמַד כָּל הַלִּילָה זֶהר, תְּקוּנֵי זֶהר וּתְהִלִּים, בַּמִּים הַקְּפוּאִים, אֲפֵלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה
חוֹלָה..... מד
- (פא) אֵף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זוֹ לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים..... מד
- (פב) כִּי מַה יִּגַן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קִרְיָאֲנָנוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה
וְהַעֲמָקָה..... מה
- (פג) בְּכָל לִילָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּשׁ, תִּלְמוֹד מֵאֲמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי זֶהר..... מה
- (פד) בְּשִׁלּוּמֵדִים כָּל יוֹם דָּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֶּהר
וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר בְּאֵדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיָּחַד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ..... מה
- (פה) דַּע, שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה... מו
- (פו) לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סִפְרֵי הַזֶּהר וְתְּקוּנָיו וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קְבֻלָּה מִהָאָר"י
זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה..... מו
- (פז) הַתְּקוּנֵי זֶהר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֻדָּשׁ אֶלּוּל אֲפֵלוּ
בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמָרְיוֹ..... מז

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

פח) ללמוד בדברי הוזהר והתקונים בשקידה, שהוא מטהר הנפש ומזככה אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש..... מז

פט) בלמוד ספר זה בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה סגלתו לקרב גאלתו יתברך וקץ ישועתו..... מז

צ) ללמוד הוזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה..... מח

צא) כל חבר ילמוד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה..... מט

צב) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הוזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים..... נ

צג) קדם הלמוד יאמר:..... נ

צד) דברי הגאון כבוד מורינו הרב רבי יצחק ירוחם דיסקין שליט"א..... נ

צה) ברוך השם, כי מציון תצא תורה ודבר השם מירושלים..... נא

צו) מזכי לחיביא: אמרו רבותינו זכרונם לברכה: למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשה ואהרן, מפני שהיה עולה ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותם, וכן שמואל בנו נהג אחריו..... נב

צז) מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, זכיותו נכפלות בעבור זכיותם..... נג

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַחֲדָשׁ וְהַמְּנַקֵּד

עֲנִינֵי לַמּוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעִיקָרִיִּים בְּעֵנֵן אֲמִירַת וְלַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִילוֹ כִּשְׁאֵין מְבִינִים כָּלֵם
וּבְפֶרֶט לִילְדִים קֹטְנִים

א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – לַמּוֹד
זֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִילוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוֹצָה לַפְּנֵי
הַשָּׁם

לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר נִשְׁגָּב מֵאֵד לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֲפִלוֹ אֵי לֹא יָדַע
מֵאֵי קֶאֱמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהֵי
שֶׁבְּלַמּוֹד הַמְּשַׁנִּיּוֹת וְכַדּוּמָה יֵשׁ דְּעוֹת שְׁצָרִיק לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ הַעֲנֵן שְׁלוֹמֵד,
אֲבָל בְּלַמּוֹד תְּהִלִּים וְזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִלוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל
וּמְרוֹצָה לַפְּנֵי הַשָּׁם וְכו'.

(פֶּלֶא יוֹעֵץ אוֹת ז', זֶהָר)

ב) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר
הִנְנִי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמְּדֵי הַמְּבַהֵק הַרֵב הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרֵינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף
הַכֹּהֵן גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּקֶצֶרָה עַל גֵּיר קֹטָן בְּכִינוֹן בְּכָדִי שֶׁתִּשָּׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. קִבְּלֵתִי
מִמוֹרֵי וְרַבִּי וְכו' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמּוֹשׁ, מֵאֲמֹר אַחַד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר
הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא

אֵינְךָ וַיְהִי אֱלֹקִים אִתְּךָ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמּוֹשׁ תִּלְמֹד מֵאֲמֹר
אַחַד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִטַע
בְּלִבְנוֹ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ דְּנֹקָא, אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

מִנְאֵי מוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בֶּן מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּעַל שֵׁם מִמְעֻזְבוֹז.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ד) הַזְּהָר וְתְּקוּנִים נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה

עַיֵן שֵׁם גְּדֹל הַחַיּוֹב לַעֲסֹק בְּסוּד הַזְּהָר וְתְּקוּנִים וְהֵם נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה
וּבְזָה יִזְכָּה לְאִסְתַּתְּפָלָא בְּנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא דְּבָרִים עֵתִיקִים וְכוּ'.

(הַדְּרַת מְלַךְ חֶלֶק ג' דף רמז.)

ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזְּהָר
הַגִּי מִיְלֵי מַחִיִּים, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ מִזְּמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אֹר
יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת, סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזְּהָר, קִיְמוּ וּקְבִלוּ הַיְהוּדִים
קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל סֵפֶר תְּקוּנִים וְהַזְּהָר יַחֲד
וְרַבִּים, מִנְעֵר וְעַד זְקֵן. וְהֵגַם דָּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת
טְהוּרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, אֵף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת
דְּבָרֵיהֶם וּמִתְּלַהֲבִים בְּקִרְיָאֲתָם מֵאֵד מֵאֵד.

ו) קִיְמוּ וּקְבִלוּ הַיְהוּדִים קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְּהָר יַחֲד וְרַבִּים מִנְעֵר וְעַד זְקֵן
בְּרַם אִם הִחְזִיקוּ בְּמָקוֹם אַחַד בְּלִמּוּד זֶה־הַקְּדוֹשׁ מֵאֵה אֲנָשִׁים,
הֵנָּה בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים מַחְזִיקִים אֶלְף אֲנָשִׁים, כִּמְעַט רַב בְּעֵלֵי בְּתִים
מַחְזִיקִים בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים. וְזֶה דֶּרֶךְ וּמְנַהֵגִם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְהַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

יא

לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהָר, כִּי כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחְטֵא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר בַּעֲשֵׂיָהּ בְּאַצִּילוֹת בְּרִיאָה וְצִירָה עֲשִׂיָה שְׁבָה, וְיָדוּעַ כִּי הַשְּׁבָעִים תְּקוּנִים שְׁעֵשֶׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, כִּיּוֹן שְׁנִדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּדֶרֶךְ הַמְּסַפֵּר, עַל כֵּן לְמוֹדֵם מִתְקַן בְּעוֹלָם עֲשֵׂיָהּ יוֹתֵר שְׁשָׁם הוּא סוּד הַמְּסַפֵּר וְהַחֲשָׁבוֹן. לְכֵן בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה הַכֹּל רְגִילִים בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

**ז) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: קִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהָר
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו: שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהָר.**

(רבי יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זהר)

ח) זֶהָר הִכְנִיחַ לְתְּפִלָּה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהָר
וְתְּקוּנִים.

(לקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

**ט) בְּדוֹר הַזֶּה שְׁהִמְיִנוֹת גּוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֶּן תְּשַׁעָּה
שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים**

וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שְׁהִמְיִנוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן
תְּשַׁעָּה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים לְהַגוֹת בָּהֶם וְהָיָה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת
לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּם. וְכַף הָיָה רוֹכֵשׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם חֻכְמָה חִיצוֹנִית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק: חיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

**י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלְמוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּאַפֵּן שִׁישְׁלִימִם
כָּל שָׁנָה**

וְיִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה שִׁירָאָה לְסִיִּים זֶהָר יִשָּׁן וְזֶהָר חֲדָשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּכָל שָׁנָה.
אֵךְ אִם יִלְמַד סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ עַל סֵדֶר הַשְּׁבֻעוֹת, לֹא יִסְפִּיק
לְפַעֲמִים שָׁנִים וְשִׁלְשָׁה שְׁבֻעוֹת בְּפִרְשָׁה אַחַת, דְּהֵינּוּ בְּפִרְשׁוֹת גְּדוּלוֹת. לְכֵן

רְאוּי שִׁיקְבַע שְׁעוֹר הַלְמוּד מִזֶּהר הַקְדוֹשׁ וְתְקוּנִים ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, שְׁיֻכַּל לְהַשְׁלִים כָּל הַזֶּהר יָשׁוּן וְחֻדָּשׁ וְתְקוּנִים בְּכָל שָׁנָה, וְאַחַר לְמוּד ג' דְּפִין יִקְבַע לְמוּדוֹ בְּשָׂאָר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וְיִלְמַד סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים עַל סֵדֶר שִׁיכוֹל עַד שְׁיִסִּים כָּל סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים הַנִּמְצָאִים וְכו', אֲךָ הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים יִזְהַר לְסִימָם בְּכָל שָׁנָה כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל, וְכִזָּה יִתְנַהֵג כָּל יָמֵי חַיָּו.

(?סוד וְשָׂרֵשׁ הַעֲבוּדָה, שַׁעַר הַשְּׁשִׁי, שַׁעַר הַנִּיצוּץ)

יא) זֶהר הַקְדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדָבָר הַשְּׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ

וְגַם צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לומר בְּכָל יוֹם סֵפֶר זֶהר הַקְדוֹשׁ קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וּמִן אֵלוֹל עַד אַחַר יָמִים טוֹבִים לְגִמּוֹר סֵפֶר תְּקוּנִים הַקְדוֹשׁ. וְאֵל יֹאמֶר הַסְרִיס, הֵן אֲנִי עַץ יָבֵשׁ וּמִי אֲנֹכִי לְגִשֶׁת אֵל הַקְדוֹשׁ פְּנִימָה בְּסְפָרֵי קַבְּלָה. כִּי כָּבֵד הַסְכִּימוֹ כָּל הַצְדִיקִים וּבְרָאשֵׁם הַצְדִיק הַמְּפָרְסֵם הַמְּנוּחַ מוֹרְנוּ הַרְבַּ צְבִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מְזִידִיטְשׁוּב בְּסִפְרוֹ סוּר מֵרַע בְּכִמָּה רְאִיוֹת מוֹכִיחוֹת כִּי זֶהוּ מַעֲצַת הַיָּצֵר וְשִׁקָּר בְּיָמֵינוּ, וְאַף שְׁאִינוּ מְבִין הַכֹּל, מִכָּל מְקוֹם לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְהוּא דָבָר הַשְּׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנָתוֹ וְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

(הַנְּהָגוֹת יְשׁוּרוֹת, רַבִּי צְבִי הִירֵשׁ הַאֲרָאוּיץ מִבְּאֵקְשֵׁעוּיץ אוֹת הַשֵּׁם)

יב) אֲשֵׁרֵי אָדָם שִׁילְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֲשֵׁרֵי אָדָם שִׁילְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי לְכָל דְּבָר יֵשׁ שָׂרֵשׁ וְטַעַם וְכוּנָה. לְכֵן טוֹב שְׁלֹא יִקְדֵם וְלֹא יֵאָחַר, וְכֵן הִיָּה מְנַהֵגוֹ הַטוֹב שֶׁל עֲטָרַת רְאִשְׁנוּ מוֹרְנוּ הַרְבַּ הַמְּפִלָּא קְדוֹשׁ מֵר שֶׁאֲרוֹנוֹ "וְהַפְּרָד" ס זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֱמֵן וְאֶפְלוּ בְּזָמַן שֶׁהִיָּה לוֹ עַל הַצְּבוּר הִיָּה פּוֹנֶה מִכָּל הַעֲנִינִים וְלִמַּד חוֹבֵת הַיּוֹם, גַּם טוֹב לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁילְמַד חֲמִשֶׁת דְּפִים בְּכָל יוֹם מִהַזֶּהר הַקְדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסִפְרָ שֵׁם הַגְּדוֹלִים חֶלֶק ב' מַעֲרָכָה ב' אוֹת ב'.

(רַבִּינוּ חַיִּים פֶּאֶלְאָג'י, מוֹעֵד לְכָל חַי)

**יג) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֵׁיִאמֹר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אִו תְּקוּנִים
בְּכָל יוֹם**

וְכֵן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֵׁיִאמֹר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אִו
תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן נִהַג מוֹרֵי וְרַבֵּי לְקַבֵּעַ לַמּוּדוּ בַּלַּיְלָה, בַּמְשָׁנִיּוֹת אִו בַּזֶּהָר,
אִו שְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד טוֹבִים.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

יד) לְלַמֵּד זֶהָר וְתְּקוּנִים אִו זֶהָר חֲדָשׁ קִדְּם הַתְּפִלָּה

קִדְּם הַתְּפִלָּה לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּל מַה דְּאֶפְשָׁר, וְלַלְמֹד אִיזָה עֲנִין בַּזֶּהָר
הַקְּדוּשׁ אִו בַּתְּקוּנִים אִו בַּזֶּהָר חֲדָשׁ.

(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

אחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם וְכו' יֵאמֹר מֵאִמֹר מִזֶּהָר הַקְּדוּשׁ אִו מִתְּקוּנִים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרב הקדוש הרב רבי אהרן מקרליו, ספר בית אהרן)

אֲחִי וְרַעִי, אִם כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שֵׁיִאִו וּמַעַלְתּוֹ וְכַמָּה תְּקִיף חִילָא
דְּהֵאִי אִילְנָא רַבְרַבֵּי שֶׁל לַמּוּד סֶפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְשֶׁרֶשׁ בְּאַרְץ גִּזְעוּ לְשַׁלַּח
רְצוּצִים חֲפְשֵׁי מִן הַגְּלוּת הַמֵּר, הָאִיף לֹא יִתְּלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהֵאִיר אֶזְנוֹ
לְשִׁמְעַ בְּלַמּוּדִים לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים
וְשֶׁאֵר סִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים כּו'.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

**טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהָר אִו תְּקוּנִים בְּכָל
יוֹם, שְׁמוּטָהָר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה.**

רְאוּי לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהָר בְּכָל יוֹם, וְהוּא תּוֹעֵלַת
גְּדוּלָה וְתְּקוּן גְּדוּל לְנַפֵּשׁ לְהֵאִירָה וּלְזַכָּכָה וּלְתַקְנָה, וּלְכַלּוֹת קוּצִים, מִדּוֹת
רְעוּת וְתַאֲוּוֹת רְעוּת, לְזַכּוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם, וְהוּא מֵרַפָּא וְתְּקוּן לְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים
שֶׁל הַנְּפֶשׁ. וְכֵן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֵׁיִאמֹר

חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מורינו הרב רבי צבי.

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

טז) לומר בכל יום כמה דפים תקוני זהר וימתקו הדינים. ותראה לומר בכל יום אם אפשר קדם התפלה יותר טוב כמה דפים תקוני זהר, וימתקו הדינים בעזרת השם.

(אגרות שומרי אמונים שם כ"ז)

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששני וללמד באותו לילה..... תקונים.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

יז) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם

הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה אפלו שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.**

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח)

יח) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערכו פהתקונים

פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין, ספר הזהר והתקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חלוק גדול ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התקונים, **אף על פי שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים.**

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שנ"ט)

(יט) אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

כ) מי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה – ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה – אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד – ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת.

(הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא זכרונו לברכה)

כא) אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות
 אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

(תיקוני הזהר, תקון 30)

כב) למוד התקוני זהר הקדוש מקרב הגאולה במהרה בימינו
 למוד התקוני זהר הקדוש... מטהר הגוף והנשמה וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו.

(רבי חיים צבי עהרנרייך, משה אפרים, קצה המטה, סעיף קטן כג)

כִּי מִי שֶׁטָרַח וְלֹא הִשִּׁיג יִזְכֶּה וַיְבִין בְּגוֹן עֵדוֹן וְלִכְּוֹן טוֹב לְגֵרֵס סֵפֶר
הַזֶּה וְתִקְוֵנִים וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וְכִיּוֹצֵא גַם שְׁלֵא יְבִין אוֹתָם.

(מַעֲבָר יִבְק מֵאִמֹר שְׁפִתֵי רַנְנוֹת פְּרָק כו)

כג) **עַל יְדֵי לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י מִבְּעַר
הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפָּשׁוּ, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל
מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעֲוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י, שְׁבִזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל**

וּבַעַת עֲקֵבְתָא דְמִשְׁיחָא הַתְּגַבְרוֹת הָרַע וְהָעֲזוֹת וְהַמִּדּוֹת רַעוֹת בְּהִנְהָגוֹת
רֵאשִׁי עָרַב רַב נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם
כַּתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י וּבִזְהָ הַלְמוּד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפָּשׁוּ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק
עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְלָזֶה נִתְּגַלָּה הָאוֹר
הַזֶּה. וְעַקֵּר לְמוֹדֵךְ בְּפִנְיָמִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁלִיג הָאֶרָה וְחִיּוֹת אֱלֻקִּית
בְּנִפְשֶׁךְ בְּעַת לְמוֹדֵךְ וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י שְׁבִזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל
בֵּר יִשְׂרָאֵל.

(רַבִּי יִצְחָק אֲזִיקָה יְהוּדָה יְחִיאֵל סֵפֶרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרַכָּה, דְּבָרִים רח:)

כד) **עַל יְדֵי לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מִבְּטָלִין כָּל
גְּזֵרוֹת רַעוֹת וּמִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת
אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּלּוּי בְּסֵפֶר הַזֶּה וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה
וּבְשִׁמְחָה וּבְנִעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה**

וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רִזִּין שֶׁל מֶרֶן הָאֶר"י וְסֵפֶר הַזֶּה
אֲשֶׁר הֵם חִיּוּנוֹ וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּעֵקֶבּוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הָרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר
הָיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים כַּתְּבֵי מֶרֶן וְהָיוּ
מִבְּטָלִין כָּל גְּזֵרוֹת רַעוֹת וְהָיוּ מִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר... חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי

תלוי בספר הזהר ובכתבי מרון ללמוד בקדשה ובשמחה ובנעם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדשתו וכל ישראל קדושים.

(רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

**כה) נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא
מזכר הנפש, וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב
בעזרת השם את ביאת הגואל**

נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכר הנפש ובפרט בימי חדש אלול, ומובא בהקדמת פסא מלך שאמירת התקונים גרידא אפלו בלי הבנה הוא תקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כו) יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

**בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי
נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי
כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה
תתרבה הדעת דקדשה.**

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת

דקדושה, ויקים בנו מאמר הזהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד:): עתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כז) עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב... לומר זהר ותקונים – אנשים פשוטים זכו על ידי זה לענינים גבוהים

וזה עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב ללמד בדברים קלים כמו עין יעקב מדרש או לומר זהר ותקונים וגם ללמד גמרא פשוט גם כי לא מובן אצלו כלום וזה עצה גדולה ונפלאה להתעלות מפל מיני ירידה וקטנות ולא כדעת השוטים שאומרים שאין ללמד בשעה שלבו בל עמו וידוע כמה מעשיות מאנשים פשוטים שזכו על ידי זה לענינים גבוהים.

(נעם הלבבות מאמר למוד התורה)

כח) לכן נקרא הספר תקונים, פי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלות

תקוני זהר: נראה לי שנקרא ספר התקונים כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות והם נקראים בלשון הקדוש הזה תקונים כמו שאמר בתקון א': "אנת הוא דאפיקת עשר תקוניו, וקרינו להון עשר ספירן", והנה הספירות הם הנה נקדות וכו'. ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים והם עצם עולם התקון ממה וכן החדש עשר הספירות התנחדם בצנורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינים לכן נקרא זה הספר תקונים כי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלות על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה מה שאין כן ספר הזהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות

בְּדֶרֶךְ חַיִּים וְתוֹכְחוֹת מוֹסֵר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יְחוּדִים זוֹלָת בְּמִקוּמוֹת מוֹעָטִים
וּבְסִפְרֵי אֲדָרָא.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו)

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֶשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וְיִרְבֶּה בְּיָמִים אֱלוֹ
בְּצַדִּיקָה וְלַמּוֹד זֶהר וְתִקּוּנִים וְתֵהִלִים. (מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהר פִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת

אִם זָכָה לְחֻכְמַת אֱמֶת, מְסַגְּלַת הַהַצְלָחָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי אַז נֶאֱמַר
סוּד הַיּוֹה לִירֵאֵינוּ, וְאֵין הָאִשָּׁה מְגַלָּה סִתְרָה אֶלָּא לְבַעֲלָהּ. וּבְלִילָה יִלְמַד זֶהר
בְּאֲשִׁמּוּרוֹת כִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת וְהַגְּלוּת נִמְשַׁל לְלִילָה וּמִי שֶׁלֹּא
זָכָה לְהַבִּין בְּזֶהר אֶף עַל פִּי כֵן יִקְרָא כִּי הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ הַנְּשִׁמָּה
וְלִהְיֹתָ זֶהר נִפְלָא. וּבְסִפְרֵי הַתְּקוּנִים עַל הַיּוֹתֵר טוֹב וּכְשֶׁלּוּמַד זֶהר
יַעֲיֵן לְחֻכְמַת אֱמֶת בְּכָל מְלָה וּמְלָה כִּי כָל אוֹת חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצָמוֹ
וְהַדְּבָרִים הַנּוֹרָאִים פְּשׁוּטִים אֵינֶם רַק סוּד.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

**ל) הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בְּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בְּהֶם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י
עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהֵימְנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים
וְסַבָּא**

אֲמַנֵם הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בְּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בְּהֶם הֵם חַבּוּרֵי
הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהֵימְנָא וְשִׁיר
הַשִּׁירִים וְסַבָּא וְכוּ' וְהִנֵּה אֵל הַמְעַיֵן בְּסִפְרִים אֶלֶּה צָרִיךְ שְׁנֵי דְרָכִים הָאֶחָד
לְשַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה וּלְצַיֵן לוֹ צִיּוּנִים כְּדִי שְׁיִזְכֹּר הַבְּקִיאוֹת וְאֵל יַעֲמִיק
רֵאשׁוּנָה הַרְבֵּה, וְהַב' יִלְמַד בְּמִקוּם שְׁנֵי בְּעִיּוֹן רַב כְּפִי כָחוֹ. נִמְצָא אֵל הַמְעַיֵן
שְׁתֵּי הַלְכוֹת בְּבִקִּיאוֹת, הָא' בְּעִיּוֹן בְּשַׁעוֹת הַנּוֹכְרִים בְּפָרָק א', הַב' בְּבִקִּיאוֹת
כְּפִי כָחוֹ, פְּעָמִים יִרְבֶּה בְּזֶה, פְּעָמִים יִמְעַט בְּזֶה, הַכֹּל לְפִי הַצָּרֶךְ הַשְּׁעָה וְהַשְּׁקֵט
הַשְּׁכָל, וּבְזֶה בְּרִיאָה לוֹ, כִּי הוּא יִלְךְ לְבִטָּח דְרָכּוֹ, וְיִשְׁיֵג הַדְּרֶךְ הַיְשָׁרָה, וְאֶף אִם
יִרְאֶה אֵל הַמְעַיֵן שְׂאֵינוֹ מִבִּין, עִם כָּל זֶה לֹא יִפְסִיק גְּרִסְתָּם מִפּוֹמִיָּה, כִּי נֶאֱמַר

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

בעל מלאכתו להמציאו נסתר החמה, כי כאשר ירגיל איש את בנו בן הקדוש ברוך הוא מזכה לעוסק בחכמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתיו ויש ראיה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.

(אור נערב חלק ג' פרק ג')

**(לא) יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב יִזְכְּרוּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא...
וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוּ יֵעֶסֶק בּוֹ מֵיָדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ**

יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב יִזְכְּרוּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא פֶּנֶת לְהַבִּין עַל יְדוֹ בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוּ יֵעֶסֶק בּוֹ מֵיָדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וְהַכֹּל לְפִי מַה שֶׁהִיא אָדָם אֵלֶּה שֶׁהֲצַעֲתִי הַדְּבָרִים לְפָנָיו וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין וַיִּבְחַר.
(סדר היום, סדר הלמודים במועדי השם)

(לב) וַיֹּאֶר אֶת הַלַּיְלָה בְּתַקּוּנֵי הַזֵּהָר כְּעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטַהַר

ועם היותו בחור פארזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר ימינו מפני חסר זמנו כי אמר מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן ובעת פקדת המשמורות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתקוני הזהר כעצם השמים לטהר.

(שאלות ותשובות דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

(לג) לְמוֹד הַתְּקוּנִים מִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה

הלומד בתקונים מברח הקלפות ומתקן עולם העשייה. על בן ראוי ללמד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נגה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר. ועל ידי למוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי למוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובזה רמזו רבותינו זכרונם לברכה **וְשָׁמַיִם בְּזָרִית תִּכּוֹן**, נוטריקון ז'הר ר'עיא מהימנא ת'קונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי זכרוננו לברכה - ועין עוד בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

לד) בְּדוֹרְנוּ מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּזֵהָר וְתְקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן הַשְּׂפָה וְלַחוּץ

א. בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֵּהר וְתְקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לִנְפֶשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יֵדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שֶׁעוֹסֵק הוּא מִשְׂפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאָג, וְאִין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לִנְפֶשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוֹת וּרְמָאוֹת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שָׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וּלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים...

ב. וּבְדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן אִי אֶפְשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ שְׂכִינְתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזֵּהר וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וְיִטָּאֵל בְּלִבָּד שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבְדוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מִבְּלִי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי קֹדֶשׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֵּהר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וְיִטָּאֵל בְּלִבָּד שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה פְּרֻשֶׁת עַקֵּב ז', י"ט)

וּבִצְמַת, בְּעֵת לַמּוֹד הַסּוּדוֹת, וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַזֵּהר וְהַתְּקוּנִים מְאִיר הַנֶּפֶשׁ.

(נְתִיב מִצְוֹתֶיךָ קַמְאֲרָנָא, נְתִיב הַיְחוּד, שְׁבִיל א' אוֹת ב')

לה) לְשׁוֹן הַזֵּהר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר

כְּבָר נוֹדַע גְּדֵל יְקָר תּוֹפְאָרְתָּ וְגְדֵל תְּהַלּוֹת סֵפֶר הַיְקָר וְהַקְּדוּשׁ תְּקוּנֵי זֵהר שֶׁחֲבֵר הִתְנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זָכָר צְדִיק לְבְרָכָה, אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתּוֹתָיו יוֹם יוֹם, אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ שֶׁאֵף לְשׁוֹנוֹ לְשׁוֹן הַזֵּהב (הַזֵּהר) מְסַגֵּל מְאֹד לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר.

(הַסְּכֻמַּת הָרַב הַקְּדוּשׁ מֵאֲפֻטָא תְּקוּנֵי זֵהר דְּפוּס מְעֻזְבוֹ)

(לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ

לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֻבְרָתוֹ בְּהַתְּמַדָּה סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כִּי הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ.

(אגרות שומרי אמונים אגרת השם)

(לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם

וְאֵינִי מְצוּהָ לְכָל אֶחָד מֵהַאֲבֹרָכִים לֹמַר אֵיזָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְּסַגֵּל מְאֹד לְנֶפֶשׁ, וְלֹא לְהַתְּרֵשׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אֵין לְשַׁעַר גָּדוֹל וְעֵצָם הַטּוֹבָה הַנְּצַמַח מִזֶּה וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

(שם אגרת ט"ו)

(לח) לֹמַר בְּכָל יוֹם כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

וְתִרְאֶה לֹמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשֶׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם.

(שם כ"ז)

(לט) גָּדוֹל מְעַלַּת לַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים

סְגָלָה לְהַנְצִל מִגְּאוּוָה, לְהַרְבּוֹת בְּלַמּוּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, בְּדוּק וּמְנֻסָּה.

(ספרי יראים)

לְאַהוּבֵי בְּנֵי יְדִיד נֶפְשֵׁי, נֶפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁוֹ וְכוּ', וְכַעַת בְּאֵתִי בְּמַכְתָּב שֶׁשִּׁכַּחְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ קִדְּם נְסִיעַתִּי שֶׁתְּחִיל לֹמַר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קד"ש, מהרב הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

(מ) עקר למוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים

אינו דומה חיות ותענוג למוֹד הנגלה כלמוֹד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוֹד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים.

(מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, ע"ב אות ג)

בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרונו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה וגנת אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים.

(ישר דברי אמת סימן לט)

(מא) הזהר והתקונים – נשמת התורה עגן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו, אינון מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא.

(זהר בהעלתך קנ"ג)

עגן שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'.

(הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ז.)

בְּנִים מְאִרֵי קְבֵלָה.

(תקוני זהר בהקדמה דף א.)

(מב) על ידי למוֹד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבְּעוֹלָם
בַּעַת עֵיקְבָא דְמְשִׁיחָא הַתְּגַבְרוּת הָרַע וְהַעֲזוּת וְהַמְדוּת רְעוּת
בְּהִנְהוּת רְאִשֵׁי עַרְב רַב, נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֶּהר

וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וּבְזֶה הַלְמוּד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שֶׁבְּנַפְשׁוֹ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְאוֹר עֲלִיוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלָזֶה נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַזֶּה.

וְעַקֵּר לְמוּד בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁיֵג הָאָרֶה וְחַיּוֹת אֱלֻקִּית בְּנַפְשׁוֹ בְּעַת לְמוֹדֵד וּבְכָל הַיּוֹם, וְלֹא שֶׁתִּהְיֶה מְקַבֵּל אוֹ חוֹקֵר וְכוּ'. וְלִפְעָמִים הָאֵדָם הוּא בְּקִטְנוֹת הַשֶּׁכֶל, לֹא יִפְטוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלוּם כִּי זֶה מִיְנוֹת וְכוּ' וְאִז עֲקִימַת שִׁפְתָיו הִנֵּה מַעֲשֶׂה וּמְלַכָּא שְׂכִיב עַל אֲבָנִים וְאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵן.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה דְּבָרִים דָּף ר"ח:)

הָיָה מִתְמַיֵּד בְּלְמוּדוֹ מְאֹד, וְלָמַד הַרְבֵּה מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ', וְגַדֵּל בְּקִיאוֹתוֹ בְּכָל הַסִּפְרִים כְּפִי מַה שֶׁרְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ קֶצֶת, הָיָה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבְפָרִט בְּסִפְרֵי תַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים.

(שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב ז')

מג) לְמוּד הַזֹּהַר, תְּקוּנִים וְזֹהַר חֲדָשׁ, מַעְלּוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְּע שְׂרַפַת הַתְּלִמוּד

תְּקִנּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת לְקַבֵּעַ לְמוּד תְּמִידִי אֲשֶׁר לֹא יִפְסִיק.. הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנִים, לְלַמֵּד כָּל אִישׁ מֵהֶם חֵלְקוֹ זֶה אַחַר זֶה מֵאַחַר תְּפִלַת הַבֶּקֶר וְעַד עַת תְּפִלַת מִנְּחָה עָרַב כָּל הַיָּמִים תְּמִיד חוּץ מִשְׁבַּת וַיּוֹם טוֹב וְכוּ', וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלְמוּד הַתְּמִידִי שֶׁל הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ עוֹד שֶׁשׁ שְׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מִמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוּר וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְשֵׁנֵת תַּצ"א הָיָה גְזֵרוֹת נוֹרְאוֹת וְכוּ' לְבַעַר סִפְרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהִגְאוּן ר"י בְּאֶסְאֵן שָׂאֵל לְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ (רַמְח"ל) לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֵנָן, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבֵאוֹר סוּד כָּל הָעֵנָן, כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקֶּדֶם וְהִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה וְתִקֵּן בְּיָשִׁיבָה שְׁלוֹ שִׁלְמָדוֹ זֹהַר וְתְקוּנִים וְזֹהַר חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מַעְלּוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים וְכוּ'.

(זָרִים מֹשֶׁה, עֵינָיִם נְפִלְאִים מְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ)

מד) אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁבִדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְּפַרְנְסוּן מִתּוֹרָתוֹ שֶׁתְּהִיָּה מִתּוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמֵם

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כֹּמֵה חַיִּילִין נְשָׁמוֹת וְכֹמֵה מְלָאָכִים וּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי:
 רַבִּי רַבִּי אֵנְתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפֵין דִּילָךְ דְּאֵינּוּן אֲבָרִין קְדִישִׁין, כֹּמֵה עוֹפִין שְׂרָיִין תַּמּוֹן, דְּנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין כְּגוֹנוּנָא דְלַעֲלִיא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם ט) וּבְעַנְפוֹהֵי יְדוֹרָן צְפָרִי שְׁמַיָּא, וְכֹמֵה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְּפַרְנְסוּן מִהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כַּד יִתְּגַלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה (ויקרא כה י) וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וְגוֹמֵר.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו)

וְזֵה אָמַר וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ, וּקְרַאתֶם דִּיקָא, אֲשֶׁר תִּקְרָא"ו אוֹתֶם בְּסֶפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים, וּבְזָכוּתָא תִּלְיָא מִלְּתָא, דְּעַל יְדֵי זֵה דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ. וְעַל זֵה סִיּוּם וְקָאָמַר יוֹבֵל הֵיא, כְּלוֹמַר דְּהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׁיֹבֵל בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוֹ כֵן לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוּשׁ אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה.

וְמָה שְׁאָמְרוּ בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ בְּמֵאָמַר הַלְּזֵה עַל יְדֵי לַמּוֹד סֶפֶר הַזֶּה שֶׁהוּא מִסְטָרָא דְּבִינָה וְיִהְיוּ טוֹעֲמִי"ם מְלַמְטָה מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי נֶפֶשִׁי יְסוּבֵ"ב וְנַחְנִי לְרַמְזָא בְּזֵה כִּי בִּינָה עִם הַכּוֹלָל גִּימְטְרִיא חַיִּי"ם.

(נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכַת הַז' אוֹת הַשָּׁם)

מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה

אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּרִיךְ הֵיא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְּאָמַר מְלִין אֵלִין, לִיחְדָא בְּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ. קוּם אֱלֹהֵינוּ נְבִיאָה לִיקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, וְיִתְּעַרוּן עִמָךְ שְׂאָר נְבִיאֵי, וְעֵבִיד לִיה קִנָּא בְּהַאי חַבּוּרָא, וּלְכָל מְשָׁרְיִין דְּאֵזְלִין מִתְּתַרְכֵי בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, לְחַבְרָא לוֹן בְּהַאי חַבּוּרָא, לְאֲשַׁתְּפַחָא בֵּיה נִיחָא וְכוּ' (תקוני זהר דף ל"ג.). דִּיק אֲוֹמְרוּ בְּהַאי חַבּוּרָא, לְהוֹדִיעֵנוּ כִּי דּוֹקָא חַבּוּר זֵה סֶפֶר הַתְּקוּנִים מְסַגֵּל לְסַגְלָה

זֶה לְאַשְׁתַּכְּחָא בֵּיהּ נִיחָא וּלְמַעַבְד קִין שְׂכִינְתִּיהּ, וְאִזְ צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְדָרוּר קִין לָהּ בִּירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: בְּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם וְכוּ', כְּשֶׁתִּתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָהּ בְּסִגְלַת חֲבוּר שְׁכָל סוּדוּתֵיּוּ בְּנוּיִים עַל מְסָפֵר קָטָן לְתִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָהּ.

(מתוך הקדמות כסא מלך)

בְּהַקְדָּמַת אֹר הַחֲמָה כְּתַב שְׁכָן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ, שְׁנַעְרִים קְטָנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשָּׁם, עֵין שָׁם.

מו) רְאוּי לְלַמֵּד הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעָ, כְּדִי שִׁירְאֲתֵם תִּהְיֶה קוֹדֶמַת לְחַכְמָתֵם

לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בה, והיה יראת חטא קודמת לחכמתו ויתקין.

(נוצר חסד על מסכת אבות פרק ד' משנה כ')

ולפי זה יתפרש לרמוז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמאי כפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה', דתבות 'תושיע הוי"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בדקדוק צ"ח.

(הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

מוז) לְלַמֵּד זֶהֱר וְתִקּוּנִים אוּ זֶהֱר חֲדָשׁ קִדְם הַתְּפִלָּה

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמד איזה ענין בזהר הקדוש או בתקונים או בזהר חדש.

(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כז

מח) לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִטְּשַׁעְרָנוּבִּיל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מֵבִיא מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֲשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וַיִּרְבֶּה בְּיָמִים אֵלּוֹ בְּצַדִּיקָה וְלִמּוּד זֶה־וְתְּקוּנִים וְתֵהֱלִים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

צָרִיךְ לְשׁוּב בְּאֵמֶת עַל חֲטָאוֹת נְעוּרִים וְלִהְתַּעַנּוֹת חֲמִשָּׁה שָׁנִים רְצוּפִים יוֹם אַחַד בְּשַׁבּוּעַ וְכוּ', וְלִהְיוֹת נְעוּר כָּל לַיִל שֶׁשִׁי וְלִלְמֹד בְּאוֹתוֹ לִילָה תַנ"ךְ, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, זֶה־ר, רֵאשִׁית חֲכָמָה, תְּקוּנִים, עֵין יַעֲקֹב וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה א')

וְזֶהוּ "יִרְאֵת הַשֵּׁם רֵאשִׁית דַּעַת", דַּעַת הִיא לְשׁוֹן הַתְּבוּנָנוּת וּבִינָה לְבָא, זֶהוּ חֲכָמָה בְּלֵב. וְעַקֵּר הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׂצוּהָ לְאֲנָשָׁיו שֶׁקָּדַם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאָמַר זֶה־וְתְּקוּנִים וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה ז')

מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרִמְזוֹתָיו שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הָרַעֲיוֹן

עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאֵר עֵצֶם רְבוּי הַסּוּדוֹת שֶׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הָרַעֲיוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלוֹת קִדְשֵׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרִמְזוֹתָיו.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן רפ"ה)

יִלְמַד בְּסִפְרֵי קַבָּלָה, וְאִם אֵינוֹ מֵבִין בָּהֶם יֵאמַר דְּבָרֵי הַזֶּה־וְתְּקוּנִים, כִּי הֵם מְסֻגְלִים לְטֵה־וְהַנְּשִׁמָּה.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזהר הקדוש והתקונים ובכתבי האר"י זכרונו לברכה, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללמוד הקדוש הזה צריכים קדשה יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואין אוכל לגשת לקדש קדשים ללמד. ואמר לו רבינו: **אם אינך עוד קדוש וטהור, צא ולמד למוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדה.**

(הקדמה לספר צבי לצדיק)

נ) על ידי למוד בתקונים הבין שנמתקו כל הדינים

כאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי שאגרת אחת מונחת לפני, אשר בעוד חבלי שנה על עיני לא יכלתי לקרותו, עד אשר למדתי תורתו בספר תקוני הזהר הקדוש, והוא עד מחצית שעה שתים, ואז נזכרתי לקרות האגרת של מעלת כבוד תורתו, והבינתי על ידו מאמר הזהר הנזכר שנמתקו כל דינים וכו'.

(ספר עבודת ישראל להמגיד הקדוש מקאזניץ זכרונו לחיי העולם הבא, לקוטים בסופו)

אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבו העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

נא) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כ"ט

למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מפל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)

כָּבֵד נְהַגוּ גַם כֵּן חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה בְּכֹל יוֹם מֵאוֹתָן מ' יָמִים שְׁמַעְרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוֹל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, **כִּי לְמוֹד בְּיָמֵים הַקְּדוּשִׁים אֲלוֹ מִטְהַר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקִרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.**

(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

בְּשֵׁם הָרַב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: אֲשֶׁר־י לְמִי שֵׁשִׁשְׁלִים סֵפֶר תְּקוּנִים בְּיָמֵים הַלְלוּ.

(מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט')

כִּמְהָ אַרְכָּן הוּא זֶה, מְרַפָּא וְאַרוּכָה לְמוֹד הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר הָעֵד הַעֵיד בְּנוֹ עֲדוּת נְאֻמָּה, הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָאֵר"י זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וְיִהִי עֲדִי"ו אֲמוּנָה, שְׁכָל הָרַגִּיל בְּלְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אֵף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּבִינָה, מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ רִיחַ נְשָׁמָה כְּבֵן אוֹ"ר בְּאִי"ם לְבִינָה, וּבְכַרְט בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים הֵינּוּ דְאֵהֲנִיא לִיהַ, תַּעֲלִ"ה בְּאִיתְנָ"ה שְׁקִי"ד לִי"ה, **וְתִקְנַת הַקְּדֻמוֹנִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוֹל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבַרֵּר אֶכֶל מִתּוֹךְ פְּסֻלַת שְׂדֵרְךָ הַתִּינוּק לְפָר"ר, בְּלְמוֹד זֶה בָּא עֲדִי בְּרוּרִין בְּפִרְק זֶה בּוֹרֵר. וְקִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל זָרְעָם, בְּנִדְבוֹת הַלֵּב הַמְתַּנַּדְּבִים בְּעַם, וְעָלֵיהֶם קִבְעָנוּם חוּבָה, לְלַמֵּד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ אִזּוּ יְרָדוּ לְשַׁעוּרֵי"ן שַׁעוּרָא זוּטָא וְשַׁעוּרָא רַבָּה.**

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו יגן עלינו)

(נב) מֵהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֲלוֹל וּמֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵּי אַחֲרֵים, נַעֲשֵׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֵנֵן אֲלוֹל, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוּהֲגִין לוֹמַר תְּקוּנִים בְּאֲלוֹל, שֶׁהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב שֵׁשִׁשׁ לְכֹל אֶחָד אִזּוּ, מִחֲמַת

שְׁכַל אֶחָד מֵתַאֲחֵר אֲזוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר מֵרַגְלֹתוֹ, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, קכ"ז)

נג) הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂמֻכְנִיסִין דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָשֵׁב"י גִּלְהָה עָלָיו ע' פְּנִיִּים שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹל וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ.

לְהַכְנִיֵס דְּרַךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה, אִין יוֹדֵעַ כִּי אִם הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּל צְדִיק אֲמִתִּי הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, הוּא יוֹדֵעַ הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָבִי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי גִלְהָה עָלָיו שְׁבַעִים אֲנָפִין שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹל וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, כִּי כָּל דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם.

(ספר לקוטי הלכות למוריניו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

נד) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלוֹל עַד יוֹם הַכְּפּוּרִים

יַעֲזֵן בְּסוּף הַקְּדָמַת בַּעַל כֶּסֶא מְלֶךְ וְעוֹד בְּכַמָּה סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְחִיבוּ מֵאֵד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי זֶהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שְׂמֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלוֹל עַד יוֹם הַכְּפּוּרִים (וְאוֹלֵי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמָּה שֶׁכָּתַב בְּתַקּוּן ו' וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכְּפּוּרִים דְּתַבַּת נַח הִיא אֲמַא עֲלָהּ חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְבִיָּה אֹר וְתִירָה אֹר וְכַתְּבַּבְּאֹר הַגְּר"א שְׁבִיּוּם הַכְּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתְּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמַא עֲלָהּ פְּתוּחִים וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלוֹל וְרַעֲיָא מִהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֶהָר דְאִיָּהִי כְּגוֹנָא דְתַבַּת נַח וְכוּ' כִּידוּעַ.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

לא

נה) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכַמַת הָאֵמֶת – וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכַמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוֹת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר.

וּבַחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכַמַת הָאֵמֶת וְחֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד טוֹר וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכְפוּר וְסִפָּה וְלוּלָב עִם כָּל הַפּוֹסְקִים הַשְּׂיָכִים לָהֶם, וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכַמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוֹת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר וְכִיּוֹצֵא וּבַעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. (עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ חֵלֶק הַתְּכֵלִית פָּרָק ע')

נו) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יוֹד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים

וְלִהְיוֹת סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יוֹד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בּוֹ.

(כֶּסֶא מְלֶךְ בְּהַקְדָּמָה)

נז) אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לִלְמַד סֵדֶר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ מִחֲמֹשֶׁת עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֵמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלֶךְ שְׁמִטָּהר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן פְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים סִימָן ל"ו סִימָן ב' אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב בְּאָב.

נח) וְכֵן נֶהַג הָאֲדָמוֹ"ר מְסֻקּוּוֹרָא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה.

(נִטְעֵי גְבֵרִיאֵל בֵּין הַמְּצָרִים פָּרָק מ"ט סִימָן י"ג)

נט) על ידי הרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מפל שאר חלקי התורה

כי הנה עקר קדשת וגדל מעלות למוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמאי ואמר, הו הן מעשה מרכבה, והוו מתקבצין מלאכי השרת כו'. והוא כי על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מפל שאר חלקי התורה. כי שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם הזה, מה שאין כן למוד הקבלה ובפרט דברי האר"י זכרונו לברכה אשר הם בנויים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזהר הקדוש. הו כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

ס) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה, אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. מה שאין כן כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הו כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועין בזה בנפש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בנפש החיים שם שער ב' פרק ה' בהגהה ב'. כי כל התורה כלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתחס בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השניך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפרכש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, כי לפי דבריו הרי שניך גם כן לקרא לכל תורה שבעל פה כלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל

עֲנִינֵיהֶם רַק בְּרָמֵז בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב. אַךְ הָעֵקֶר הוּא כְּמוֹ שֶׁפִּתְּבַתִּי כִּי מִשׁוּם שְׁנוּשָׂאֵי כָּל הָעֲנִינִים הִלְלוּ הֵם נַעֲלָמִים מַעֲיִנֵי כָּל חַי, לְכֹךְ נִקְרָא בְּשֵׁם נִסְתָּר.

(שַׁעֲרֵי הַלְשָׁם חֵלֶק ב - סִימָן י"ד - מִשְׁנַת חֻכְמוֹת הָאֱמֶת)

סא) כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִחֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹרֵשׁ מִן הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים – סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה מִחֻכְמַת פְּתִי – מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמָה זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו

עוֹד פְּרוֹשׁ הַפְּסוּק, מֵה שֶׁכְּתוּב "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ", בְּעִנְיָן אַחַדוֹתוֹ וְתִבְרָךְ וְיִדְעֶת שְׁמוֹתָיו וְסוּד הָאֲצִילוֹת. אָמַר דַּע, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א, י"ד), **אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַּע שָׁמַי, הוּא סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה [אֲשֶׁר] מִחֻכְמַת פְּתִי, וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמָה זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו,** כִּי אִזּוּ יָבִין וְיִשְׁכִּיל סוּד אַחַדוֹתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁגָחָתוֹ וְעֲנִינֵי הַתְּאָרִים הַנִּזְכָּרִים בַּתּוֹרָה הַנַּעֲלָמִים מִחֻכְמֵי הַפִּילוֹסוֹפִים, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֱלֹה. וְיַעַן כִּי הִרְבָּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים מִזֶּה הַחֻכְמָה, וְכָל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנִיִּים, עַל כֵּן אֶעֱתִיק דְּבָרֵי הַחֻכְמִים חֻכְמֵי הָאֱמֶת מֵה שֶׁכְּתוּבוֹ עַל עֲנִינֵי הַזֶּה.

(שַׁל"ה הַקְּדוֹשׁ - בַּעֲשָׂרָה מְאֻרוֹת - הַמְּאֻמָּר הַרְאֵשׁוֹן י')

סב) לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹעֵל שְׂיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ

וְהִנֵּה כָּלֵל זֶה הוּא בְּיַדְנוֹ, שֶׁכָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ בְּיָמָיו - כָּאֵלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו (יְרוּשָׁלַּיִם יוֹמָא פְּרָק א' הַלְכָה א'), מֵאַחַר שֶׁהֵמָּה בְּעַלֵּי בְּחִירָה וְהָיוּ יְכוּלִים לְפַעַל בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׂיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלֹא עָשׂוּ, לְכֹן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם כָּאֵלּוּ נִחְרַב בֵּימֵיהֶם. כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁלָּנוּ מִשְׁפָּט הַבְּחִירָה לְמֵאִס בְּרַע וְלִבְחֹר בְּטוֹב וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי עֶסֶק תּוֹרָתָנוּ וְאִין אָנוּ עוֹסְקִים, נִמְצָא, אָנוּ הַגְּרָמָא בְּנִזְקִין, שֶׁהַסְטְרָא אַחֲרָא מִתְּגַבְּרַת, חֵס וְחִלְלָה, בְּפִרְט לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת, הוּא לְמוֹד הַקְּבֵלָה, הוּא רֹאשׁ לְכָל הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, בְּפָה

מלא. דביה יפקון ישראל מגלותא, בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

(ספר דרך עץ חיים)

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוצ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושטין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

(ג) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכניתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

(סד) מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּה וּבְכַתְבֵי מֶרֶץ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּלִבָּד

וּבדוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מִבְּלֵי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי קִדְשָׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּה וּבְכַתְבֵי מֶרֶץ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּלִבָּד שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

(היכל הברכה קוממנה פְּרִשְׁתַּת עֶקֶב ז', י"ט)

(סה) סֵפֶר תְּקוּנֵי זֶהר מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמֵד אוֹתוֹ בַּחֲדָשׁ אֱלּוּל

וּבְכוֹן, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂיִטַע אֶהְבְּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּלִבְנוֹ לְלַמֵּד בְּחִבּוּר זֶה בְּלֵב שְׁלָם וּבְחֶשֶׁק רַב, כִּי הוּא מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמֵד בַּחֲדָשׁ אֱלּוּל אֶפְלוּ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמָרִיו.

(הקדמת ספר כסא מְלַךְ עַל הַתְּקוּנִים)

סו) הַתְּקוּנִים – סִגְלָתָן לְמַתַּק הַדֵּינִין

תְּקוּנֵי זֶהר. נִרְאֶה לִי שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּכָאן בְּזֶה הַסֵּפֶר מִיַּחְדָּים וְצִנּוּרוֹת הַסְּפִירוֹת, וְהֵם נִקְרָאִים בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה תְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (בְּתַקוּן א') [בְּהַקְדַּמַּת הַתְּקוּנִים] אֲנֹתָ הוּא דְאֶפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לוֹן עֶשֶׂר סְפִירוֹן.

וְהִנֵּה הַסְּפִירוֹת הֵם הֵיוּ נִקְדוֹת וְכוּ', וְרַב דְּבָרֵי זֶה הַסֵּפֶר הוֹלֵךְ עַל דְּרָךְ צְרוּפֵי הַשְּׁמוֹת וְיַחְדָּים, וְהֵם עֲצָם עוֹלָם הַתְּקוּן מִמֶּה וּבִ"ן הַחֲדָשׁ עַל יְדֵי הַתִּיחָדָם בְּצִנּוּרֵי הַסְּפִירוֹת לְאֶסְתַּתְּפֵלָא אֲנָפִין בְּאֲנָפִין לְמַתַּק הַדֵּינִין. לְכֹן נִקְרָא זֶה הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדָּים תְּקוּן עוֹלָמוֹת, לְבָרַר וּלְלַבֵּן הַטֵּיב מִן הַסֵּיגִים וְהַפְּסִלָתַת עַל יְדֵי יַחְדָּי שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּכָלִים מְכָלִים שׁוֹנִים לְפִי הַזְּמַן וְהַשְּׁעָה וְהָעוֹלָם אֲשֶׁר הוּא מְדַבֵּר בּוֹ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה. מֵה שֶׁאִין כֵּן סֵפֶר הַזֶּה שֶׁרַב דְּבָרָיו סוֹבֵב עַל עֲצָמוֹת הַמִּדּוֹת בְּדֶרֶךְ חַיִּים וְתוֹכַחוֹת

מוֹסֵר, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יְחִידִים זֹלֶת בְּמִקוּמוֹת מוֹעֲטִים וּבִסְפָרֵי אֲדָרָא וְסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא.

(הרב רבינו צבי הירש זידיטשוב בריש ספר התקונים שלו)

סז) תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף

זֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, רַב בְּעַלְיָם מִכְּבָשׁ"י א-ל בְּאֶחָד בְּאֵלּוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמֵאשׁ"ר בְּאֵימָ"ה רְצוֹן קוֹנֵם, הָאֵלִילִים מְתַאֲשָׁרִים בְּפָנֵי אֲשָׁמִם, כִּי אֲתִיב לְמוֹדֵי"ן מְדֵי שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּ"א עַל"י מִקְרָא, בְּ"א עַל"י מִשְׁנָה, הֵ"ן סֹדֵר לְמִשְׁנָה בְּסִפְרֵי תְּקוּנִים קִנְיָה וְצוּרֵי, תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְתְּקוּנֵי הַגּוּף, לְשֵׁם גְּרוּסֵי"ן גּוֹמְרִים הִלְלוּ מְטֵהֲרֵי"ן וְהִלְלוּ אוֹשְׁרֵי"ם כָּל בְּאִיָּה ל"ו יְשׁוּבוּן.

(מתוך הקדמות המגיה לתקוני זהר דפוס בילוגראדו)

סח) סוּד תְּקוּנֵי הַזֵּהָר שֶׁגִּלָּה הָרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי גָּלָה וּפְתַח הַע' פָּנִים שְׁבַמְלַת בְּרֵאשִׁי"ת, וְקָרָא אוֹתָם תְּקוּנֵי זֵהָר, מְפָנֵי שֶׁהוּא לְשׁוֹן אוֹר, וְאוּ"ר גִּימְטְרִיא ר"ז, וְהוּא הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁגָּנְזוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וְכו', שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בִּיכְלַת הָאָדָם לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרַךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים הִלְלוּ, שֶׁסְּדוּרוֹת וּבָאוֹת מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאִז כְּשֶׁלֶּג יִלְבִּינוּ.

וְלָכֵן נוֹהֲגִין יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֵלּוּל וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁאֵלוּ הָאֲרָבַעִים יוֹם הֵם יְמֵי רְצוֹן שְׂאֵז נִתְּנוּ הַלוֹחוֹת שְׁנִיּוֹת לְמִשָּׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְלְתַקֵּן הַכֹּל עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א.)

סט) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אִמֵּן מְעוֹרֵר לְלִמּוֹד הַתְּקוּנִי
זֶהָר

הִנְנִי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמִּידי הַמְּבַהֵק הָרַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף
הַכֹּהֵן נִירוּ יְאִיר, בַּקְּצָרָה עַל נִיר קֶטָן בְּכִינוּן בְּכַדִּי שֶׁתִּשָּׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. קַבְּלַתִּי
מִמוֹרֵי וְרַבֵּי וְכוּ' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ע) הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כָּאלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ

הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק
הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִיל"ה פִּיזְדוּעַ, וְאֵינּוּ חִפְץ מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹ"ר גִּימְטְרִיא
ר"ז, הֵינּוּ בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֵיהֶּ, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יו"ם, הִרִי
זֶה דוֹמָה כָּאלוֹ דוּחָה אֶת הָאֲחָדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ. מֵה שָּׂאִין בֵּן אִם
חִפְץ גַּם תּוֹרַת הַנְּסֻתָּה, הַגַּם שָׂאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֹאמֵר "כִּי אִם
בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חִפְצוֹ", וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָאלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה
שֶׁבְּתוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כָּאלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ וְכוּ'.

(כְּתַנְתַּת פְּסִים פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים)

עא) גִּדְל מַעֲלַת לַמוֹד הַזֶּהָר

וְזֶהוּ שֶׁאֲמָרוּ בְּתְּקוּנִים (תְּקוּן ל' נְתִיב תַּנְיָנָא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: קוּמוּ וְאֲתַעְרוּ לַגְּבִי
שְׁכִינְתָא, דְּאִית לָכוֹן לְבָא בְּלָא סְכְּלַתְנּוּ לְמַנְדַּע בְּהַ, וְאִיהוּ בִּינִיכוּ.

[תַּרְגוּם וּבְאוֹר הַזֶּהָר]: קוּמוּ וְהַתְּעוֹרְרוּ בְּשִׁבִיל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִרִי
יֵשׁ לָכֶם לֵב רִיקוֹן בְּלִי בִּינָה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא בְּתוֹכְכֶם.

וְרָזָא דְּמַלְהָ קוּל אוֹמֵר קְרָא (יִשְׁעִיָּה מ'ו), פִּגְוֹן קְרָא נָא הִישׁ עוֹנָךְ וְאָל
מִי מְקְדוּשִׁים תִּפְנֶה (אִיּוֹב ח'א), וְהִיא אֲמַרַת מֵה אֲקָרָא, כָּל הַבֶּשֶׂר חָצִיר,
כָּלֵא אֵינּוֹן כְּבַעִירוֹן דְּאֲכַלִּין חָצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֶסֶד
דְּעַבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עַבְדִּין.

[תרגום ובאור הזהר]: וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעיה מ) **'קול אמר קרא, שקול דופק בלבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל, ומביא ראיה מהכתוב 'קרא נא היש עונף', שקריאה פרושו תפלה, אבל השכינה אומרת 'מה אקרא', (כלומר אין בה כח להרים את עצמי מעפר, בשביל ש'כל הבשר חציר', כלם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה', כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין כוננתם במצוות שעושים, שתהינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות.**

ואפילו כל אינון דמשתדליו באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין.

[תרגום ובאור הזהר]: ואפלו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי כונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים.

בהווא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח.

[תרגום ובאור הזהר]: בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהינו רוח המשיח, הצריך לגאל את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקיים הכתוב, כי מלאה הארץ דעה את השם וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם.

וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה.

[תרגום ובאור הזהר]: אוי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי

מִצְטַמְצָמִים רַק בַּחֲלָק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַבִּין
בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה, לִידַע וּלְהַשְׁפִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעֲמֵי מִצְוָה.

וַי לֹו דְגַרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדֹן בְּעֵלְמָא.

[תְּרַגּוּם וּבְאוּר הַזֶּהר]: אוֹי לָהֶם, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַלְלוּ, שְׂיֵהִיו
עֲנִיּוֹת וְחֻרֵב וְחֻמָּס וּבִזָּה וְהַרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם.

(הַקְּדַמַּת הַ"סְלָם" אוֹת ע')

עב) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא ר"ז

עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הוּא מְרִזֵי דְאוּרִיתָא, כִּי או"ר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, וְזֶה נִקְרָא
כ"ן שְׁגִימְטְרִיָּה סו"ד מִיסו"ד. וְזֶה שְׁכַתּוּב בְּמִדְרָשׁ, אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהִי כּוֹן,
וְהַרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כּוֹן, שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֶלָּא הַפְּשֻׁט, עַל כ"ן לֹא
יָקוּמוּ. וְעֵקֶר הִיא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרִזְיָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ כּוֹ', וְעַל
דוֹר שְׁלָנוּ נֶאֱמַר מִשְׁד עֲנִיִּים גּוֹפְיָהוּ, עֲתָה אָקוּם, בְּזָכוֹת אֲמָרוֹת הַשֵּׁם
הַמְזַקְקוֹת שְׁבַעֲתִים, אֶךְ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִהַרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן
וְאֵינָם רוֹצִים בְּרִזֵי וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם כָּרָם זְלוֹת, דְּבָרִים הָעוֹמְדִים
בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּמֵם.

(אוּר יִשְׂרָאֵל עַל תְּקוּנֵי זֶהר לְהַמְגִיד מְקַאֲזֵנִיץ זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ - תְּקוּן ל"ו - דָּף ע"ז:)

עג) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא אִי"ן סו"ף; אֲדו"ן עוֹל"ם; ר"ז

'קוּמִי אוּרִי כִּי בָּא אוּרְךָ' (יִשְׁעִיָּה ס א), או"ר בְּגִימְטְרִיָּה אִי"ן סו"ף, אֲדו"ן
עוֹל"ם, וּבְגִימְטְרִיָּה ר"ז, שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא או"ר לָנוּ. וְזֶהוּ קוּמִי
אוּר"י, שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּת אֲדו"ן עוֹל"ם, כִּי בָּא אוּר"ךָ, כִּי כְּבָר נִתְגַּלֶּה
לָהֶם חֻכְמַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא ר"ז, אוּר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה גְאֻלָּה
לְהַתְּגַלּוֹת בְּסוּד מַלְכוּתוֹ כְּנֹדַע.

(אֲגָרָא דְכֻלָּה לְמוּרִינוּ הֵרֵב צְבִי אֶלְיִמְלָךְ מְדִינוּב הַפְּטָרַת פְּרִשְׁתַּת תְּבוּא)

**עד) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר**

רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, ידע כל דברי ה"עץ חיים"
ו"פרי עץ החיים" וכל פתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזהר והעקר
מהתקונים. והמוכן מדבריו היה שזה היה בימי נעוריו. והפליג מאד כמה
פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם
בכל השנה, אפלו שלא בימי אלול.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עה) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

**עו) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם**

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלטת גדולות סודות נוראות
תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבד.
ועל ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות
שיש שם, אשר לא יכילם העיון, כידוע לכל גדלת קדשת התקונים הקדוש,
אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל
ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת
בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי
סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן
על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים
ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה
הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר
לבאר ולדבר מזה כלל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלֹלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁישׁ שֵׁם

שִׁמְעָתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פֶּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר בְּהַפְּלֵגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרָאוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילִם הַעִיּוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיזוֹתָיו וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מַה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ כַּנֶּזְכָּר לְעִיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנֶּזְכָּר לְעִיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קֶצֶת גְּבֵהוֹת עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ, מַה גְּדוּלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁעֲדָן אֵין אָנוּ יוֹדְעִין וּמַבִּינִים כָּלֵל סִתְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁגֵּלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּזֵהָר וְתְקוּנִים, אֵף עַל פִּי כֵן הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵד עֲשֵׂה וְהַכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתְקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי דְרָכֵי תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁגֵּלָה, שֶׁעַל יָד זֶה מִי שֶׁרוּצֵה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, יוּכַל לְבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכְּלִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁגֵּלָה.

וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֲר"י זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁהוֹסִיף לְגִלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכוּ', וְכֵן בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינוּ לְמַה שֶׁזְּכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִימּוֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁנוּ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

עט) את ספר תקוני הזהר תמיד

ראה בהקדמת מורינו הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מפעיא בחלק הנגלה שבהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו זכרונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאנות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית למוד וגרסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

* * *

שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה בלמוד ספר הזהר.

תשובה: סגלות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן נעלה בקצור לדגמא שבעה עשר מהם:

על ידי למוד בספר הזהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו.

(זכירה לחיים דף יד עמוד ד')

ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.

(ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים.

(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

העסק בספר הזהר סגלה להשגה.

(האר"י זכרוננו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)

שְׁעַר הַתְּקוּנִים

מג

הַעֲסֵק בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַדְרִיּוֹת סְגֻלָּה לְהַבְיֵא אֶת הָאָדָם לְהַתְקַשְׁרוֹת
לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

(רבי ישראל דוב מוילעדניק,
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעַר הַהַתְקַשְׁרוֹת שְׁעַר א' דְּרוּשָׁה מְאֻמָּר ב)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְבַעַל תְּשׁוּבָה.

(שְׁבַחֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.

(מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מַד)

לְמוּד הַזֵּהָר מְבִיא לְטִהָרַת וּקְדֻשַׁת הַנֶּפֶשׁ.
וּלְזָכוֹת הַנִּשְׁמָה.

(הַגְּהוֹת מוֹרִינוּ הַרְבֵּי רַבֵּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ אוֹת ט)

לְמוּד בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ מִסִּיר טְמֵטוּם הַלֵּב.

(מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנִיָּא)

בְּלְמוּד הַזֵּהָר בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת.

(כֶּסֶף מֶלֶךְ עַל תְּקוּנֵי הַזֵּהָר תְּקוּן מַג אוֹת ס)

הַלְמוּד בְּסִפּוֹר זֵהָר הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֵּה, אִזּוֹ לְעֵתִיד לְבּוֹא לֹא יֵשֵׁב
בְּבוֹשָׁה.

(זֵהָר פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב דָּף קפ"ה. בְּכָלְלוֹת,
וּבְפְרָטוֹת בְּלִקְוֵי תוֹרָה לְבַעַל הַתְּנִיָּא פְּרִשְׁת צו)

לְמוּד סְתָרֵי הַתּוֹרָה הוּא סִיּוּעַ רַב לְהַבְנֵת נִגְלוֹת הַתּוֹרָה.

(רַבֵּי אֲבָרְהָם מְסֻלּוֹנִים בְּסִפּוֹר תּוֹרַת אֲבוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהַר מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַהֲבַת הַבוֹרָא.

(הַרְמ"ז בְּהַגְהוֹתָיו לְסִפּוֹר הַפְּנוּנוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהָר מִבִּיא אֶת הָאָדָם לְאִמוּנָה.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

לְמוֹד הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ מִצִּיל אֶת הָאָדָם וּמְשַׁפְּחֵתוֹ מִמַּגַּפָּה וְשַׁעֲרוֹרוֹת.

(שם שער ו אות עג)

מִבִּיא רְפוּאָה לְכָאֵב שָׁנִים.

(מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נדפס בספר אמת ונציב חלק ד' עמוד ל)

וְהוּא רְפוּאָה לְרַגְלִים וּלְהוֹצֵאת קוֹץ.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

(פ) לְמוֹד כָּל הַלֵּילָה זֵהָר, תְּקוּנֵי זֵהָר וּתְהִלִּים, בְּפִיִּם הַקְּפוּאִים,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה

רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ הַרְבֵּי צָבִי אֱלִימְלֶךְ מְזִידִיטְשׁוּב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה וְצָרִיךְ לְרְפוּאָה גְּדוּלָה תְּבַר גְּזִיזָא דְּבִרְדָּא, וְיִרְד
וְטָבַל בְּנֵהָר הַקְּפוּא תַּחַת הַקְּרוּחַ הַנּוֹרָא, וְלִמַּד שֵׁם כָּל הַלֵּילָה הַזֵּהָר
הַקְּדוֹשׁ וְתְקוּנֵי הַזֵּהָר וּתְהִלִּים בְּתוֹךְ הַפִּיִּם הַקְּפוּא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עין שם מעשה באריכות)

(פא) אַף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי
הַמְּקַבְּלִים

וְהַרְגִּיל בְּסַפֵּר הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים, בְּעֵינֵינוּ יִרְאֶה וּלְבָבוֹ יָבִין
גְּדֹל מַעֲלַת חֻכְמָה זֹו, וְיִמְסֹר נַפְשׁוֹ עָלֶיהָ, וּלְפִיִּם צַעֲרָא אֲגָרָא. אֲמַנְם אַף מִי
שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים הַמְּפָרְשִׁים
כּוֹנֵת הַתְּפִלוֹת וּבִרְכוּת וּמַצּוּוֹת.

כִּי אִזּוּ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה יִתְלַהֵב לְבוֹ בְּזִכְרוֹ כִּי הֵם דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם עִמָּק עִמָּק וְגִבוּהַ מַעַל גִּבוּהַ. אֲשֶׁרֵי יְלוּד אִשָּׁה הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם עֲלִיוֹתָיו
וְלֹא יְהֵא עוֹבֵד בְּתַפְלָתוֹ לְקַבֵּל פָּרֶס, רַק כִּגוֹן לְתַקּוֹן הַדְּבָרִים שְׁשֶׁרְשָׁן לְדַעַת

קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָּם, וְלִבּוֹ לָמוּ אָב יִצְעַק, שְׁמַעֲשֵׂה
יְדִינּוּ יִכּוֹנֵן עָלֵינוּ.

(חיים שאל, מערכת גדולים, ערך סוד)

**פב) פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קָרִיאַתְנוּ בְּחֻכְמָה
זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה**

וְהַגְּאוֹן רַבִּי צָמַח זְכָרוֹנוֹ לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא (מְבוֹא בְּסוּף הַהִקְדָּמָה לְעַץ חַיִּים)
כּוֹתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קָרִיאַתְנוּ
בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּמִכָּל שְׁכֵן בְּדוֹר הַזֶּה, וּמִכָּל שְׁכֵן סִפְר
הַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר מוּבָא מֵהָאָר"י הַקְּדוּשׁ שְׁנַעֲשֵׂה לְתַקּוֹן עוֹלָם עֲשִׂיה", עַד
כָּאן.

**פג) בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מוֹמָשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְקוּנֵי
זֶהר**

וּבְמִכְתָּב מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי דָּוִד מִנִּיקוּלַיִיב זְכוּתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אָבֵל אֵי־עֶצֶף וַיְהִי אֶלְקִים אֲתָךְ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה
מִמָּשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְקוּנֵי זֶהר וְכוּ". וְעוֹד רַבִּים אֲשֶׁר מִפְּלִיגִים בְּגִדְל
לְמוֹד וְקָרִיאַת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעַקְבַּת דְּמִשְׁחָא דָּא, כְּמָה תוֹעֵלֶת
יֵשׁ בָּהּ לְנַפְשׁ לְהַאֲרִיחָהּ, לְתַקְּנָה וּלְזַכְּכָהּ, וּבְזֶהר דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מַגְלוֹתָא
"בְּרַחֲמֵי".

**פד) כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים
לְעַבֵּר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר
בְּאֲדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבִזְיוֹ מִיְחָד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ**

וְאִף אֵלּוּ שְׂאִינָם בְּעַלֵּי סֵדֵר כָּל כָּף, בְּכָל זֹאת צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמַּד מִדֵּי
יוֹם לְפָחוֹת דֵּף אֶחָד שֶׁל זֶהר, כְּגוֹן לְפָנֵי קָרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, אוֹ בְּזִמְנ
מִסִּים אַחֵר. וּבְאִפְנֵי כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם
סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעַבֵּר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה
עֲנִינִים שְׁמַבִּינִים בָּהֶם מַעֲט, וּבְפִרְט בְּדַבְּרֵי אַגְדָּה שְׁבָהֶם, הַמְּאִירִים אֶת

הַיְהוּדוּת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים פֶּעַם שְׁנֵי, זֹכִים לְהִבִּין מֵעַט יוֹתֵר. וְזֶה מִחֲדִיר בְּאֶדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שְׁמִים בְּנֵעַם וּבְזִיו מִיַּחַד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ.

פּוּה) דַּע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

וְעוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ (שֵׁם אוֹת ק"ח): "וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֵרִי לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצִמְאוֹן לְדַבֵּר הַשֵּׁם.

(וְנִכְתַּב בְּסִפְרֵי לְהַגְאֹן רַבִּי יַעֲקֹב מֵאִיר שְׁכָטְעֵר)

פּוּו) לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סִפְרֵי הַזֶּה וְתִקְוִנִים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קִבְלָה מֵהָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה

וּפֶעַם אֶחָד חֲשֵׁב רַבֵּינוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה מֵה שֶׁהָאֶדָם צָרִיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שְׁאֵין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דְּהֵינּוּ לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הַרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבָּעָה שְׁלַחַן עֲרוּף הַגְּדוּלִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְכָל סִפְרֵי הַזֶּה וְתִקְוִנִים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קִבְלָה מֵהָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה. גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקֶצֶת עֵיוֹן, וְעוֹד חֲשֵׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה.

וְאִזּוּ סִפְרֵי הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוּל וּבְזִיזוֹת וְלִבְלֵי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּדַקְדּוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן לְעַנְנֵן. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הִיָּה מְצוּה לְחַזֵּר תַּכְף עַל לְמוּדוֹ, רַק רְצוֹנוּ תַּמִּיד הִיָּה לְלַמֵּד הַסִּפְרֵי אוֹ הַפּוּסֵק שְׁלּוּמֵד כְּסִדֵּר מֵרָאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזִיזוֹת, וְאַחַר כֵּן יִתְחִיל פֶּעַם שְׁנֵי וַיִּגְמֹר אוֹתוֹ כְּלוֹ. וְכֵן פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יְהִיָּה נִבְהַל מְזָה שֶׁהַזְּהִיר שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כֵּן בְּכָל יוֹם... וְלֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֹּר וְאִי אֶתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה' (אֲבוֹת ב טז).

(סִפְרֵי שִׁיחוֹת הַר"ן מִבְּרִסְלָב אוֹת עו)

פז) הַתְּקוּנֵי זֶהָר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ
 בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ
 וּבְסוּף הַקְּדָמַת הַכְּסָא מְלַךְ לְתַקּוּנֵי זֶהָר: "כִּי הוּא [הַתְּקוּנֵי זֶהָר] מְטַהֵר
 הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא
 בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ". וְשֵׁם בְּסוּף תַּקּוּן ו': "כִּי הַלּוֹמֵד גִּירְסָא
 בְּעֵלְמָא... יֵשׁ לוֹ שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמְקַדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נִשְׁמָתוֹ". וּבְסִדּוֹר
 הָאֵרִי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לְרַבֵּי יַעֲקֹב קֵאפִיל בְּסִדֵּר כְּנֻנַת הַלְמוּד: "לִלְמֹד בְּסִפְרֵי
 קְבֵלָה... וְאֵף אִם אֵינוֹ מִבִּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים כִּי הֵם
 מְסַגְּלִים לְטַהֵר הַנֶּשְׁמָה". וְרָאָה גַם נֶפֶשׁ חַיִּים מִרְבִּינוּ חַיִּים פְּאֵלְאגִי
 מְעַרְכַת זֶהָר הַקְּדוּשׁ.

פח) לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה, שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ
 וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ
 מְאֹד וּבְפֶרֶט סִפְר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ

וְכֵן מְבִיא הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִקְאֲמָרְנָא בְּ"נְתִיב מְצוֹתֵיךְ" שֶׁבִיל הַתּוֹרָה א'
 (אוֹת ל"א): "וְכֹךְ נָתַן מֶרֶן הָאֵרִי תַקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמֹר חֲמֹשֶׁה דְּפִין
 זֶהָר אוֹ תַקּוּנִים בְּכָל יוֹם", וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוֹן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר
 וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה... שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה
 בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפֶרֶט סִפְר הַתְּקוּנִים
 שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוֹן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה...
 שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה
 וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפֶרֶט סִפְר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

פט) בְּלִמּוּד סִפְר זֶהָ בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל וּבְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה סְגֻלָּתוֹ
 לְקָרֵב גְּאֵלְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקֵץ יִשׁוּעָתוֹ

וְכֵן כּוֹתֵב הַרְבֵּי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה עַל חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד בְּסִפְר הַתְּקוּנִים:
 וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ עֲלִימוֹ תִטּוֹף מִלְתּוֹ לְהַבִּין עִמְקֵי סוּדוֹת אֲמִרְתּוֹ, כִּי בְּלִמּוּד סִפְר

זֶה בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל וּבַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, סִגְלָתוֹ לְקֶרֶב גְּאֻלָּתוֹ יִתְבַּרַךְ וְקֶץ יְשׁוּעָתוֹ, וּמֵהֲרָה יִגָּלֶה עֲלֵינוּ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וּמְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בִירוּשָׁלַיִם יָרִים נְסוּ וְדַגְלוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹן הַרְבֵּה בְּהַקְדָּמָתוֹ: אֶקְדִּים טַעַם לְשִׁבְחַ לְמָה קָרָא הַרְשָׁב"י זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא לְחַבּוּר זֶה תְּקוּנִים, בְּשִׁלְמָא לְסִפְרֵי הַזֶּהר מְצִינּוּ טַעְמוֹ מִפְּרֶשׁ בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא, שְׁאֲמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא לְהַרְשָׁב"י הָאִי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר מִן זֹהֲרָא דְאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיֵּי, דְּאִיהוּ הָאִי סִפְרֵי הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

(פדה את אברהם חלק שני להגאון הצדיק הרב אברהם י. מונסה ס"ט (ספרדי טהור) שנת תשס"ב)

* * *

תִּיקוּן לְגֵאוּלָּה הָאֲמִיתִית מִטְעַם הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא בְּשַׁנַּת תַּרְפ"א לַפ"ק

צ) יִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה הָרִי כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחָמִים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְיִתְגַּלֶּה וְיִבְנֶה הַמְּקַדָּשׁ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבֶטַח, וְהַלּוּמֵד בּוֹ בְּטוּחַ שְׁלֹא יִסְבַּל צַעַר חֲבִלֵי מְשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל כֵּן אֲנַחְנוּ חַכְמֵי וּרְבָנֵי עִיר הַקְּדֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכּוֹנֵן בְּמֵהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּבִתְּפִי דִינִים, נִתְעוֹרְרָנוּ לְיִסֵּד לַמּוֹד הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ בְּכַדֵּי לְגַמֵּר הַסֵּפֶר הַזֶּהר, וְיִהְיֶה הַסִּיּוּם בְּכ"ה אֱלוֹל הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, יוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְיִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם, אַחִינוּ חֲכָמִים רַבָּנִים, סוֹחְרִים, בְּעֲלֵי
 בָּתִּים, בְּעֲלֵי מְלָאכּוֹת, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת חֵלֶק עִמָּנוּ, וְהַחֲלֵשׁ יֹאמֶר
 גְּבוּר אָנִי. זָכוּ וְהִתְחַבְּרוּ בַחֲבֵרָה הַזֹּאת, וְכָל אֶחָד יַחֲטֹף חֵלֶק מֵהַזֶּהָר,
 וּבִשְׁעַת הַפְּנָאִי וּבִין הַדְּבִקִּים יִלְמַד אֵיזָה עֲלֵין כְּפִי הַסֵּדֶר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם
 הַגְּבָאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין בְּאַרְץ בֵּין בַּחוּץ לְאַרְץ. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, דְּעוּ מִי
 מִטְּהַר אֶתְכֶם, אַבִּיכֶם שְׁבַשְׁמִים, דְּעוּ, כָּל מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלְךָ אֶלְפִין
 וְרַבֵּי רַבְבוֹן עוֹלָמוֹת עֲלִינוּנִים בְּשַׁמִּים, כְּנִזְכָּר בְּהַקְדָּמַת אוֹר הַחֲמָה.

צא) כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְעוּ,
 וְלִזְוֹג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבָרִים בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים
 יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים, וּכְבָּר מְנִינוּ חֲבֵרַת מְזַכָּה
 אֶת הַרְבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה

וְאַתֶּם, אַחִינוּ, גְּבָאִי וּמְנַהֲלֵי עִם קִדְשׁ בְּאַרְץ וּבַחוּץ לְאַרְץ, אֲשֶׁר עֲלִיכֶם
 נֹאמֶר "וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד", עֲמַדוּ וְעִשׂוּ מְשֻׁמְרוֹת
 מְשֻׁמְרוֹת וְסִדְר לְכָל חֵבֶר וְחֵבֶר כְּפִי כַחוּ, בְּאַפֵּן כִּי כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם
 עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְעוּ, וְלִזְוֹג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבָרִים
 בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים. וּכְבָּר
 מְנִינוּ חֲבֵרַת מְזַכָּה אֶת הַרְבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה.

וּבְרוּר כִּי גַם אַנְשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלְמוּד שְׁלֵהֶם עִם אַנְשֵׁי עִיר
 הַקִּדְשׁ בְּמַסְלַת בֵּית קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֻבִים זֶה בְּזֶה,
 וְנִכְנָס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַחַר הַסִּיּוּם אִם יִצְטָרֵף עוֹד נַחֲזֵר עוֹד פְּעַם סִדְר שְׁנֵי וְזָכוּת
 הַתְּנָא הַרְשֵׁב"י זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, יִגַּן עֲלֵינוּ וְיִגַּן עֲלִיכֶם וְאַתֶּם שְׁלוֹם.

צב) מוֹדְעָה חֲדָשָׁה מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא לְשִׁקְדַּת עַל לְמוּד הַזֶּהָר לְגַמֵּר בְּאֲרָץ וּבְחוּצָה לְאֲרָץ אֶלְף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים כָּבֵר יְדוּעַ לְכַבּוֹדָם מַעֲלַת לְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֻרְבָּא וּבִזְיָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כָּבֵר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמַתִּית" מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעִיל, לְשִׁקְדַּת עַל לְמוּד הַזֶּהָר לְגַמֵּר בְּאֲרָץ וּבְחוּצָה לְאֲרָץ אֶלְף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים.

עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וּגְאוּנֵי אֲרָץ הַקְּדוּשָׁה, מִבְּקָשִׁים מְכַל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגַּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי גְמֵר הָאֶלְף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוּל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְּחוֹת, עִם בְּנֵי חֲבֵרְתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶהָר אֶחָד לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיִפְרַעַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבּוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָהּ, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחְמַת צִיּוֹן, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן. א' לְחֹדֶשׁ אֵיִר שְׁנַת תַּפְא"ר לְפָרְט קָטָן.

צג) קִדְּם הַלְּמוּד יֵאֵמֵר:

הָרֵי אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי שְׁכִינַת עֲזָנוּ, וְלַהֲרִים קָרְן מִזֵּל יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתָּם פִּי כָּל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלַהֲחַזִּיר הַעֲטָרָה לְיִשְׁנָהּ, וְיֵאֵמֵר דֵּי לְצָרוֹתֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

צד) דְּבָרֵי הַגְּאוּן כְּבוֹד מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק יְרוּחָם דִּיִּסְקִין שְׁלִיט"א

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשָׁה תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן.

כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, שֶׁתְּלַמּוּד תּוֹרָה הִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל
הַמְצוּוֹת. אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהִיּוֹת עִמָּלוּ בַתּוֹרָה הֵן בַּנְּגִלָה הֵן בַּנְּסֻתָה, בְּסִפְרֵי זֶהָר
הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים.

**וְכֵדָאֵי הוּא רִשְׁבִי, הַתְּנָא הָאֱלֹקֵי זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְפִטוֹר אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין וּלְקָרֵב אֶת הַגָּאֲלָה, וְעֵינֵינוּ תַּחֲזִינָה בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת
אוֹר הַשֶּׁם וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת הַשֶּׁם בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בְּהַשֶּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בַּעֲגָלָא וּבְקָרוֹב.**

**נְאוּם יְצַחֵק יְרוּחָם בְּהַגְאוֹן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ הַרַב
רַבִּי מִשָּׁה יְהוֹשֻׁעַ יְהוּדָא לִיב זְכָר צְדִיק לְבִרְכָה דִּיסְקִין**

עַל דֶּרֶךְ תּוֹעֵלַת וּנְחִיצוֹת הַלְמוּד הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ הַתְּקוּנִים
כָּבֵר כְּתַבְתִּי בְּזֶה שָׁנָה שְׁעֵבְרָה. הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו יִתֵּן הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה
מְלַעֲלֵא בְּלֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָה קְרוֹבָה כְּעֵתִירַת לֵב וְנִפְּשׁ
הַמַּחֲכָה.

**הַקְטָן יוֹסֵף חַיִּים זְאֲנַעֲנִפְעֵלָד
רַב וְאַב"ד לְקַהֲלַת הָאֲשַׁכְנַזִּים
בְּעִיר הַקְדֵּשׁ יְרוּשָׁלַיִם תַּבְּנָה וְתַכּוּנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן**

**צַה) בְּרוּךְ הַשֶּׁם, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וּדְבַר הַשֶּׁם מִירוּשָׁלַיִם
דְּדוּעַ מַה שֶּׁכְּתַבּוּ בְּבִיַאִים (שְׁמוּאֵל ז', ט"ז) "וְהִלַּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסַבַּב
בֵּית אֵל וְהַגְלִיל וְהַמְצַפָּה וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה
וְתִשָּׁבְתוּ הָרַמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ", שֶׁהִיא מַחֲזֵר עַל כָּל הָעִירוֹת לְהַחֲזִירָם
בְּתִשׁוּבָה וּמִשָּׁנָה שְׁלָמָה שְׁנֵינוּ בְּאַבוֹת (פְּרָק ה' י"ח) כָּל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרַבִּים
אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.**

וּבַתְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ פְּרָק י"א אֵיתָא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְשִׁמְא תֵּאמֵר אוֹתָן
שְׁבָעִים אֶלְף שְׁנֵהֲרָגוּ בְּגַבְעַת בְּנִימִין מִפְּנֵי מָה נִהְרָגוּ? לְפִי שֶׁהִיא לָהֶם
לְסַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה שֶׁהֵנִיחַ מִשָּׁה וְיִהוֹשֻׁעַ וּפְנִיחַס בֶּן אֶלְעָזָר עִמָּהֶם, הִיא לָהֶם
לֵילֵךְ וּלְקָשׁוֹר חֲבָלִים שֶׁל בְּרָזֵל בְּמַתְנִיָּהֶם וּלְהַגְבִּיָּה בְּגַדֵיהֶם לְמַעַלָּה

מֵאַרְבָּבֹתֵיהֶם וַיַּחֲזְרוּ בְּכָל עִירוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹם אֶחָד לְלִכְיֵשׁ יוֹם אֶחָד לְבֵית אֵל,
 יוֹם אֶחָד לְחֶבְרוֹן יוֹם אֶחָד לִירוּשָׁלַיִם, וְכֵן בְּכָל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְמְדוּ אֶת
 יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וְדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּשָׁנָה וּבְשִׁשָּׁה, כְּדֵי שְׁיִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹת כָּלן שֶׁבָּרָא מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְהֵן לֹא
 עָשׂוּ כֵן, אֲלָא כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאַרְצָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם נִכְנַס לְכַרְמוֹ וַיִּלְיֵנוּ
 וַיִּשְׁדְּהוּ וְאוֹמְרִים שְׁלוֹם עֲלֶיךָ נַפְשִׁי, כְּדֵי שְׁלֵא לְהִרְבוֹת עֲלֵיהֶם אֶת הַטָּרַח.

צו) מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה
אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשִׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה
וּמַעֲלָה לְבְנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נָהַג
אֲחֵרָיו.

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרֵינוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאֵל זְכוֹרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּשַׁעְרֵי
 קְדֻשָּׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז')

מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה
 לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשִׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבְנֵי
 אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נָהַג אֲחֵרָיו וְסַבֵּב הַגִּלְגָּל
 וּבֵית אֵל וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא
 זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מִשּׁוֹם "וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרוֹן" וְכו'.

הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נָשׁ
אֲחֵרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשֵׁיהוֹן דְּחַיִּיבֵיָא. וְאֶלְמְלִי הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי
נְשָׂא, כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיָיהוּ כִּד זָכוּ לְהוֹן. הוּוּ
אֲזֵלוּ אֲבַתְרֵיָהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמָאן דְּרַדְפֵי בְּתַר חַיִּין.

וּבִסְפָר הַזֶּה רִישׁ פְּרָשְׁת תְּרוּמָה (דף קכ"א:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגְּדִיל לְסִפָּר
 בְּשִׁבְח מִצְוָה זוֹ וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתַר חַיִּיבָא, וְלִמְקַנֵּי לִיָּה בְּאַגְר שְׁלָיִם,
 וְדָא אִיְהוּ שְׁבַחָא דִּי־סִתְלַק בֵּיהּ יִקְרָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, יַתִּיר מִשְׁבַּחָא
 אֲחֵרָא, וְאִסְתְּלִקוּתָא דָּא יַתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלֹּאכֵי ב)
 וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מִלֹּאכֵי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהִשְׁלוֹם. אִיְהוּ

אֶסְתַּלַּק בְּתֵלֶת סְלוּקִין, מֵה דְלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא. הָאִי בַר נֶשׁ
 פְּתִיב, בְּרִיתִי הֵיְתָה אֲתוּ חַיִּים וְהַשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי
 עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֲלֵמָא דְאֵתִי. עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל
 דָּא פְתִיב, (תְּהֵלִים קִיב) גְבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דִּזְרֵי יִשְׂרָאֵל יְבוֹרָה. הוּן וְעֵשֶׂר
 בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁף וְכוּ' פְּדִין מִלְכָּא בְּרִיךְ לְהוּוּא דִּיּוֹקְנָא,
 בְּכָל בְּרַפְאָן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיהוּ עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלָא זָכִי בְּהוּ
 בַר נֶשׁ אַחְרָא, בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשִׁיהוֹן דְּחַיִּיבָא. וְאַלְמֵי הוּוּ
 יְדַעֵי בְנֵי נֶשׂא, כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְרָמֵי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ כַּד זָכוּ
 לְהוּן. הוּוּ אֲזֵלוּ אַבְתְּרֵייהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדְפֵי בְּתַר חַיִּין. (עַד כָּאן מוֹרִינוּ
 הֶרַב חַיִּים וִיטָאֵל):

וּבְאַגְרַת הַמוֹסָר שְׁבַסוּף סֵפֶר מִסְלַת יִשְׂרָאֵל פְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֵאת
 יְשִׁים הָאָדָם אֵל לְבוֹ לְעוֹרְרָם לְהַתְּכוֹנְנוֹת הִירָאָה וְהַמוֹסָר, כִּי עֵינֵי
 הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וְלִהְפִיר חֲסוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נֶצְרָכִים
 הֵמָּה לְמִסֵּר לְמַרְבָּה. כֵּן יַחְזִיק בְּכָל עֵז בְּלִמּוּד הַמוֹסָרִי לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ בּוֹ
 רַבִּים וְתַרְבָּה יֵרָאֵת הַשֵּׁם וְזָכוּת הַרְבִּים תִּלְוֶיהָ בּוֹ, וּמִמִּילָא לֹאֵט לֹאֵט
 לְמוּד הַמוֹסָר יִדְרִיכֵמוּ בְּנֵי תִיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם
 רוּחַנִית, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין
 חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

**צז) מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִי־יִשְׂרָם אֵל עֲבוּדָת
 הַבוּרָא, זְכוּתֵיהוּ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוּר זְכוּתֵיהֶם**

וְהֶרַב הַחֲסִיד בְּעַל חוּבַת הַלְּבָבוֹת פְּתַב בְּשֵׁעַר אֲהַבַת הַשֵּׁם (פְּרָק ו' וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ): וְרָאוּי לָהּ, אַחִי, לְדַעַת כִּי זָכוּת הַמֵּאֲמִין אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֵל
 הַתְּכָלִית הַרְחוּקָה בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ לְאַלְהִים יִתְבָּרַךְ, וְאֵלוּ הֵיָה קָרוֹב לְמַלְאָכִים
 בְּמַדוּתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתֶם בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא
 וְאַהֲבַתֶּם הַזֶּכֶה בּוֹ אֵינָם כְּזָכוּת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה
 וּמִי־יִשְׂרָם אֵל עֲבוּדַת הַבוּרָא, שְׁזָכוּתֵיהוּ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוּר זְכוּתֵם בְּכָל
 הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכוּ'. עַד כָּאן דְּבַרֵי קִדְשׁוֹ.

ואפן התוכחה צריך להיות בזהירות הכבוד של השומעים, כמבאר בשער הפסוקים פרשת חיי שרה על פסוק 'בא ברוך השם' כתב: כי כשעמד זכריהו הנביא ממעל לעם (דברי הימים ב' כ"ד) וחרף וגדף את כללות ישראל, ואמר להם למה אתם עוברים את מצות השם וכו' כי עזבתם את השם וכו', והנה אביה בן רחבעם, שהיה מלך בן מלך, וחרף את ישראל על שעשו את העגלים כירבעם, נענש, כמו שכתוב (דברי הימים ב, יג-כ) "ויגפהו השם וימת", אף על פי שהיה בדין וכו'. וכן ישעיה הנביא ששקול כמשה, על שאמר "ובתוך עם טמא שפתים" נהרג על ידי מנשה באותה מיתה רעה משנה פנודע (יבמות מ"ט:), ולכן נהרג זכריהו על ידי יואש המלך, ויען שחרף את ישראל כאמור, אחר כך נתגלגל בשמעה ואבטליון שהיו גרים מבני סנחריב, והכהן ההוא אשר בימיהם חרפם ואמר להם יזלון בני עממיא לשלם (יומא ע"א:). עד כאן משער הפסוקים.

וברעיא מהימנא פרשת קדושים דף פ"ה: כתב וזה לשונו: מכאן ולהלאה ולא תשא עליו חטא, דבר אחר ולא תשא עליו חטא דהא כיון דבר נש אוכח לחבריה, ואזדמן לאוכחא ליה באתגליא, לא יסלק קמיה ההוא חובה דעביד, דאסיר ליה ודאי, אלא יימא סתם, ולא יסלק עלוי ההוא חובה באתגליא, ולא ירשים עלוי חובה, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דבר נש, אפילו בחייביא. עד כאן: יצא לנו מזה כי התוכחה צריכה להיות בדברים רכים וברחמנות ובדרך נסתר, כדי שהדברים יעשו רשם, וחלילה להוכיח בבזיונות ולנכח, כי מלבד אשר הדברים לא יעשו רשם יש אסור בדבר.

על כן חובה מטלת על גבאי הישיבות והחכמים להשתדל ולעשות תקונים בכדי שתתקיים מצות התוכחה בכל מקום, בפרט בהמושבות אשר הם סביבות ארץ ישראל, שהמה כצאן אשר אין להם רועה, **אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים**, כמובא בילקוט במאמר רבי יוחנן, יעין שם: ובודאי כי גבאי הישיבות השם עליהם יחיו מבינים מצוה רבה כזו וצריכים לעזור להחכם המתנדב ללכת איזה שבועות בעד תקון כזה, כי מלבד שלא יחסרו לו מהספקות, אלא צריך

לְהוֹסִיף לוֹ עֲבוּר הוֹצֵאת הַדֶּרֶךְ, וְלֹא יֵהָא מְטַל עַל בְּעָלֵי הַמוֹשְׁבָה כְּדֵי שְׁלֹא יִחְסַר כְּבוֹדוֹ בְּעֵינֵיהֶם, וּדְבָרָיו יַעֲשׂוּ רָשָׁם, וְדֵי לְהַבִּין.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הַחֲכָם הַהוֹלֵךְ שִׁישְׁתַּדֵּל לְסִדֵּר לָהֶם שְׁעוֹר מוֹסָר בְּכָל לַיְלָה אַחֵר עֲבוּדָתָם בְּזָמַן הַבִּטְלָה לְמַנַּע אוֹתָם מֵהַטְּיוּלִים וְכוּ', כִּי עָלָיו תֵּבוֹא בְּרַכַּת טוֹב, יַעַן הַדְּרָשׁוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּאַיִזָּה יָמִים אֲשֶׁר יַעֲבֹר שְׁמָה אֵינָם מְסַפִּיקִים לְעוֹרֵר הַלְּבָבוֹת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִי מְקוֹם קְבוּעַ אֲשֶׁר בְּכָל לַיְלָה יִלְמְדוּ שְׁמָה מוֹסָר, וּבְרַב הַיָּמִים הַפְּעֵלָה תִּהְיֶה לְאַהֲבַת הַשֵּׁם וְלִהְיוֹת עִם קְדוּשַׁת נְאֻמָּנִים לְדַתָּם וּלְתוֹרָתָם עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל, אֲמֵן סְלָה וְעַד.

(מתוך קו"ק של הבד"ץ שנת תרפ"א)

בו נִקְבְּצוּ חֵלֶק מִמִּכְתָּבֵי בְּרָכָה עֲדוּד
וְחֵזִיק שְׁנֵת־קִבְּלוֹ מִגְּדוּלֵי וְחִכְמֵי דוֹרָנוּ
 תּוֹכְנָן אֲזוּר מִבְּהִיק עַל הַתּוֹעֵלֶת הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַתְּעוֹרוֹרוֹת
 בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל קְצוֹת תַּבַּל לְזִקְנִים עִם נְעָרִים

מִכְתָּב בְּרָכָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָּר
הַמְּקַבֵּל בְּעַל שְׁעָרֵי זְבוּל שְׁלִיט"א

הָרַב זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר

מִחֲבֵר סֵפְרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים וְש"ס בְּכַתָּב יָד
 עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

ב"ה כ"ג אָדָר תש"ע פֵּעִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

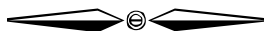
הִנֵּה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָסֵם אַב"ד הָאֶלְמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס
 שְׁלִיט"א הָעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַפְּצַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ דֶּרֶךְ לִמּוּד
 בְּרַבִּים, וְיָדוּעַ שֶׁהַזֹּהַר הוּא מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּבְכַתָּבֵי הָאֲרִיז"ל מְבוֹאֵר שֶׁיֵּשׁ
 עוֹלָם עֲשִׂיָּה וְעוֹלָם יִצְרָה וְעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְעוֹלָם אֲצִילוֹת, וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר
 הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, וּמִי שֶׁרַק לוֹמֵד
 נִגְלָה הוּא זוֹכֶה בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וְלֹא בְּנֶשְׁמָה וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְקַבֵּל
 נְשָׁמָה מְעוֹלָם אֲצִילוֹת, וְלֹאֲחֵר מֵאָה וְעֶשְׂרִים זוֹכֶה לֵישֵׁב בְּעוֹלָם עֲלִיוֹן מְאֹד
 מְאֹד וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה גְבוּהָה, וְהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֶלְקִי רַבֵּי
 שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע"א, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְלַמֵּד כָּל יוֹם חוּץ מִלִּמּוּד
 הַנִּגְלָה זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וְגַם חֲשׁוֹב מְאֹד לְכַנֵּס בְּתוֹרַת הָאֲרִיז"ל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל
 סֵפֶר עֵץ חַיִּים וְשַׁעַר הַפְּנוּנוֹת, וְזֶה צְרִיכִים לְלַמֵּד דְּנוֹקָא עִם ר"מ מְקוּבָּל שְׂיָהָא
 בְּקִי בְּכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְזֶהוּ מְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וּלְכַן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד עֲשֵׂה
 הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק שְׁמַרְבִּיץ תּוֹרַת הַזֹּהַר בְּרַבִּים וּמְקִיִּם שִׁיעוּרִים בְּרַבִּים בְּכָל

מְקוֹם וּמְקוֹם, וּשְׁכָרוּ גָדוֹל מְאֹד, וּלְכֹךְ מִצְוָה גְדוֹלָה לְחַזְקוֹ עַל הַזְכוּי הַרְבִּים הַזֶּה, וְזִכְוֹתוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי גָּן עָלָיו וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ וּלְכָל הָעוֹזְרִים לוֹ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ:

הַרְבַּ זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מַחְבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים

מִכְתָּב בְּרָכָה וְחִזְקָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָר הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יַם הַחֲכָמָה" שְׁלִיט"א

יִצְחָק מֵאִיר מְאֲרָגְנִשְׁטֶעֶרן

רֹאשׁ יְשִׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנְּגֻלָּה וְהַנְּסֻתָר

פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֵתָא דְשַׁמְיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוּנֵי"ם תַּש"ע לַפ"ק, פַּעִיָּה"ק

תּוֹבֵב"א.

הֵן נוֹדַע בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁו"ת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיִדוּן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמַּעֲיָדִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לְחַיִּים לְגִדּוֹר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּכָרֵם בַּיִת יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֹּן יִרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעֻלִים בְּקִרְבַּ הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיָסְדוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קַמְאֵי וּבִתְרָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֻדָּשׁ סְפָרֵי הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים, וּלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבִרָא רַבָּא כּוֹן דָּא דְאִיתְּמַחֵי גְּבִרָא וַיְהַלְלוּהוּ בְּשְׁעָרִים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּי בְּקִרְוֵב נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוּשׁ

דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו' הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין פאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו כסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי"ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

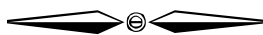
איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד

הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ בְּשֵׁבֶת וְכוּ' בְּעֵינֵי גָדוֹל, וְכֵה אָמַר דְּמָה שְׁאָמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא
 בְּזֶהר פְּרִשֶׁת נְשָׂא דְבַהֲאֵי חֲבוּרָא דְסִפְרֵי הַזֶּהר בֵּיהּ יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ
 בְּלִמּוּד בְּעֵינֵי גָדוֹל דְּוָקָא וְכוּ', בְּדַקְדּוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׂיִהִיָּה מְכֻּוֹן עַל פִּי
 אֲמַתּוֹת חֲכַמַת הַקְּבֵלָה". וְעַיִן שָׁם שְׁהֲרָאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעַר
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ (שָׁם) שְׁמָה שְׁזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לַיְלֹת
 הָיָה נִשְׁאָר בְּלִתֵּי שָׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהר, וְלִפְעַמִּים שְׁשָׂה לַיְלֹת
 שֶׁל יְמֵי הַחֹל שְׁבַשְׁבוּעַ הָיָה מִתְבוֹדֵד וַיּוֹשֵׁב עַל עֵינָיו מֵאֲמַר אֶחָד בְּזֶהר בְּלִבָּד,
 לֹא הָיָה יָשׁוּן כָּל הַלַּיְלֹת הֵהֱם". וְאַכֵּן יֵרָא שְׁמַיִם יוֹצֵא יָדַי שְׁנִיָּהֶם, מְזָה וְגַם
 מְזָה בַל יִנְיַח יָדוֹ, וְאַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ
 מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א אֲשֶׁר גָּדוֹל זְכוּתוֹ עַד מְאֹד בְּזִכּוּי הַרְבִּים, וַיְהִי רַעֲוֵא
 דְתִירוּם רִישִׁיָּה אֲכֹלָא כְּרָכָא, וַיִּזְכָּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה כְּאוֹת נִפְשׁוֹ
 הַטְּהוֹרָה, וַיֵּאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד כִּי מְלָאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמִּים לַיִם מְכַסִּים בְּבִיאַת גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה דִּידָן, אֲמֵן כֵּן
 יְהִי רַצוֹן.

וְהִנְנִי בְּזָה דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם תּוֹרְתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מֵאַרְגָּנְשֶׁטְעֵרן

הַרְבַּ מֵאִיר שְׁטֵרן

הַרְבַּ דְּאַתְרָא קוֹדִישָׁא מִירוֹן וְאַזּוֹר מְרוּם הַגְּלִיל
 טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שְׁבֵט תש"ע.

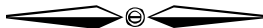
בִּיבְמוֹת (צ.) בְּכוֹרוֹת (לא): דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי,
 כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיו בְּעוֹלָם הֵזָה שְׁפַתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת
 בְּקֶבֶר. וְרַש"י שָׁם בִּיבְמוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ, שְׂיִהֵא שְׁפַתֵּי נְעוּת בְּקֶבֶר כְּאֵלוֹ
 אֲנִי חֵי. וְרַש"י שָׁם בְּכוֹרוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנָּהּ הוּא לוֹ שְׁדוּמָה כְּחֵי. רַבִּינוּ

גְּרָשׁוּם שֵׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאַמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכְּוֶן שֶׁל "שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשַׁמְעוֹת וּמֵה הַנְּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָנוּ בְּאִים לְהַרְשֵׁב"י וּמִבְּקָשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית, שְׁשֻׁנֵיהֶם אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבְמֵה נִתְרַצָּה לְפָנֵי הַרְשֵׁב"י שִׁתְּפַלֵּל וְיַעֲתִיר בְּעַדְנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, וְזֶה עַל יְדֵי שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ כְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדּוֹ תּוֹרָתִי" [גִּטִּין ס"ז] וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחֲזִיר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְנוּ, וְכַחוּ גְדוֹל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר עַל עֲצָמוֹ: יְכוּלָנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאֵר בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (חֵלֶק ג' דף קכ"ח) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲנִי קִיּוּמֵי עֲלָמִין, דְּעֲלָמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינָן.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחֲזִיק טוֹבָה לְהַרְבֵּה הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס, כִּי אֲדַמּוּ"ר מֵהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א, שְׁזוֹכָה וּמְזַכֶּה רַבִּים בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַפִּיץ "אוֹר הַזֵּהר" וּלְהַלְהִיב אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, לְעַסֵּק וּלְלַמֵּד תְּמִידִין כְּסִדְרָן אֶת תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ, וּמִלְבַּד גְּדַל הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁנִּשְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים עַל יְדֵי לְמוּד זֵהר הַקְּדוֹשׁ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְהַטְהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה שֶׁל מַעֲלָה, זוֹכִים גַּם לְעוֹרֵר הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ הַרְשֵׁב"י שִׁימְלִיץ טוֹב בְּעַדְנוּ לְפַטֵּר אוֹתָנוּ מִן הַדִּין, וְיִגְלוּ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרַחֲמִים, שֶׁנִּזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה, אֲמֵן כֵּן יִהִי רָצוֹן.

כֹּה דַּבְּרֵי יְדִידוֹ עַז מוֹקִירוֹ כְּעֶרְפוֹ הַרְמָה, מְבָרְכוּ בְּהַצְלָחָה גְדוֹלָה בְּעַבּוּדְתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הַנִּ"ל:

מֵאִיר שְׁטָרֵן

הַרְבֵּי אַבְרָהָם מְרִדְכַי יִצְחָקִי

רַב מְקוּמֵי מוֹשֵׁב פְּרַת

טֵלפֿון 097963061 מוֹשֵׁב פְּרַת ד.ג. לַב הַשְּׂרֹוֹן

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, לַחֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת "יִצְוָה הַשֵּׁם" ה'תש"ע, וְהֵינּוּ
"קַבְלָה" ה'תש"ע – גִּימְטְרִיא הַזֹּהַר ר' הַקְדוּ"שׁ.

הַמְלָצָה וּבִרְכָה, לְכַבּוֹד תּוֹרַתּוֹ הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְרָאס
שְׁלִיט"א הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין, מְזַכֵּה הַרְבִּים, בֵּית הַמְדַרְשׁ "עֲטָרַת יִשְׁעִי"
ק"ק רַמַת בֵּית שְׁמֵשׁ.

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. שְׁמַחְתִּי וַיְגַל לְבִי בְּרֵאוֹתֵי אֶת הַמַּפְעֵל
הַכַּפִּיר אֲשֶׁר יָדוּ עֲשִׂתָהּ, וְנַעֲלָה שְׁמוֹ "מַפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" – לְזִכּוֹת
אֶת הַרְבִּים בְּמִי עֵדוֹן דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ מִתּוֹרַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי,
זְכוֹתוֹ תַעֲמֹד לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רַצוֹן.

הִנֵּה נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גְּדֹל מַעֲלַת וְחִשְׁבֹּת לַמוֹד חֲכַמַת הַקַּבְלָה, כְּמַאֲמֵר
רְשָׁב"י זִיע"א בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ [בְּהַעֲלַתְךָ קנ"ג]: "וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ אֵינּוֹן מְאֲרִי
קַבְלָה דְּאַתְמֵר בְּהוֹן וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, אֵילִין אֵינּוֹן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהַר דָּא דְּאַתְקָרִי סֵפֶר הַזֹּהַר דְּאֵינוּ כְּתַבְתָּ נַח דְּמִתְכַּנְּשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם
מַעִיר וְשָׁבַע מִמְּלֻכוֹתָא דְּבָהוֹן יִתְקַיֵּם כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאֲרָה תִשְׁלִיכְהוּ וְדָא
אוֹרָה דְּסִפְרָא דָּא". וְדְבָרֵי גָאוֹן עֲזָנוּ הַמְקַבֵּל הָאֱלֹהִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן אִישׁ
חַי זִיע"א [בְּרֵאשׁ סִפְרוֹ דַעַת וְתַבּוּנָה]: "יִשְׁמַע הַשׁוֹמֵעַ וַיְבִין הַמְשַׁכְּלִל אֶת
אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ וְאֲשֶׁר הִזְהִירוּ וְהוֹדִיעוּ לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְגִשְׁתָּ אֶל
הַקְדָּשׁ בְּעַסֵּק סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְנִסְתַּרְיָה עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ",
וְעוֹד מִכְּפָרְשִׁים דְּבָרֵי הַרְעִיא מְהִימְנָא נְשַׁמַת מִשָּׁה רַבִּינוּ לְרְשָׁב"י [זֹהַר נְשֵׂא,
חֵלֶק ג' דָּף קכד:]: "וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, בְּהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ,
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן זֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָה, בְּאֵילִין לֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן,
וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן
בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי... " וְכוּ'. וְהֵם דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַרְש"ש
זִיע"א אֲשֶׁר מְסַר לְבָנוּ הַרְבַּ חֲזַקְיָה יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלִית נְשַׁמְתוֹ לְגַנְזֵי

מְרוּמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְבָרֵי חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעֲלָה הַרְבֵּה שֶׁל הַלְמוּד בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זְכוּר לַנְּשֻׁמָּה, וְאָמְרוּ כִּי כָּל הַהִשְׁגָּה הַרְאוּיָה בַּתּוֹרָה מִתְחִילָה בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְסִתְרֵי תּוֹרָה וְרַק אַחֲרַי כִּי יָבִין שְׂמוּעָה בְּמָה שְׁיִגְלָה. לְפִיכֶן הִרְבּוּ לַחֲזֹק לְקַרְא בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ וְאָפְלוּ בְּגִירְסָא, וְאָף עַל פִּי שְׁלֹא יָבִין נְשֻׁמְתוֹ בְּוֹדָאֵי תְבִין לוֹ, וּבִלְבָד שְׁיָהָא בְּיָרְאֵת שְׁמַיִם וְטַהֲרַת הַלֵּב וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ זֶה כְּמָה שָׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ זֹכִים לְהִסְתוֹפֵף עִם לְמַעֲלָה מִחֲמַשׁ מֵאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דּוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשֵׁב פְּרַת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשָּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מִנְהַגְנוּ בְּחַבּוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מְדֵי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְמוֹד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וּבְסִמּוּךְ לְרֵאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבָר זָכָה כְּבוֹד תּוֹרַתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֵּהָר" סוּבֵב וּמְקִיף עַל מַעֲלַת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ, וּמַעֲלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזְכוּת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר", וְחֻלְקוֹ לְשֵׁס"ה יְמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיוּ בּוֹ הַגּוֹרְסִים וְהַלּוֹמְדִים דָּף לְיוֹם וַיַּעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת יְזַמְתוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי "אוֹר הַרְשָׁב"י" לְלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ בְּכָל מְקוֹם וְיָשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לְפָנָי כְּחֲדָשִׁים כֶּ-180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהַתְּרַבָּה כְּיוֹם לְמַנְיָן לְמַעֲלָה מִ-550 שְׁעוּרִים שֶׁהַתְּקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסָמִים בְּעֵלוּנֵי "אוֹר הַזֵּהָר" הַמְּחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלּוֹמְדִים לְהִיּוֹת עִם אֶחָד. וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חִזְלִים וְלְהַדְּפִיס מִהַדּוֹרֵת הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְלְהַפִּיצוֹ בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלַתוֹתַי יוֹם יוֹם". דְּבָר גְּדוֹל הוּא לְזַכּוֹת הַרְבִּים בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ, וְסִגְלָתוֹ רַמָּה וְעֵלְיוֹנָה לְחִזְק לְבָבוֹת הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזֵרוֹת. וְנִתְפָרְסָמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ הַמְּקַבְּלֵי הָאֱלֹהֵי הַרְבֵּי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"א, כִּי לְמוֹד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁוָה

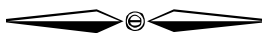
ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדק", "ה' עליון על כל הארץ", "וישבנונו חסדי ה'", "ומעשה ידיו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרכה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מצפה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה פלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלויתא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 0548481181 039648512

בסיעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחבורות

הַרְבִּים הֵן לְהִלָּיֵב הַהֲמוֹנִים וְהֵן לְתוֹעֵלַת הַלִּימוּד הַמְּקַרְבֵּת הַגְּאוּלָּה וְאֲשֶׁרִי
חִלְקִיכֶם.

וּבַזֶּהר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁת נְשֵׂא דָף קכ"ב בְּרַעֲיָה מְהִימָנָא מִתּוֹאֵר הַצְּרוֹת
הַקְּשׁוֹת שִׁיְהִיָּה בְּגִלוֹת לִפְנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ הֵן בְּגִלוֹת עֲשׂוּי הֵן בְּגִלוֹת יִשְׁמַעְעָל
שְׁנַקְרָאִים כָּלֵב וְנִחַשׁ וּבִפְרִיּוֹשׁ מִתּוֹק מִדְּבִשׁ מִבוֹאֵר שִׁיִּשְׁמַעְעָל נִקְרָא נִחַשׁ
וְעֲשׂוּי כָּלֵב. וְנִרְאָה לְהַסְבִּיר כִּי יֵשׁ בְּחז"ל שְׂאוֹמְרִים לְנִחַשׁ מֵהַנְּאָה יֵשׁ לָךְ
שֶׁהֵנָּךְ יוֹרֵק וּמְטִיל אֲרָס, וּבִפְאֻמֹּת כֶּף רוֹאִים שֶׁהִיִּשְׁמַעְעָלִים נִהְרָגִים
וּמִתְפּוֹצְצִים כְּשֶׁהֲעִיקֵר לְהַרוֹג יְהוּדִים, וְאֵילוֹ עֲשׂוּי לֹא יִתְאֲבָדוּ וְאֵת עֲצָמָם לֹא
יִהָרְגוּ בְּשִׁבִיל יְהוּדִים. אֲלֹא כְּכָלֵב. וְעַל זֶה מוֹסִיף שֶׁם בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ "מִי יוּכַל
[בְּזִמְנֵן שְׁלִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ לְהִינְצֵל בְּאֻמוֹנָה] בְּגִינָם אֵיתְמַר [בְּשִׁבִילָם נֹאמַר]
וְהַמְּשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהר וְכוּ'
וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִיטְעָם מְאִילָנָא דְּחִיִּי דְּאִיהוּ הָאֵי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן
מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי [דְּהֵיִינוּ מִשָּׁה רַבְּנֵינוּ רַעֲיָא מְהִימָנָא מְגַלָּה לָנוּ שְׁבִזְכוֹת לְמוֹד
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוֹד מֵהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתַקּוּנֵי זֶהר סוּף תִּיקוּן ו' וְכוּ'
"מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתָרָא בְּסוּף יוֹמִיא וּבְגִינָיָה
[וְיִקְרָא כ"ה י'] וְקִרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבִסְפֵר הַקְּדוּשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר מְאָמַר ט'
אֵיר ל"ג בְּעוֹמֵר מְסַבִּיר, שֶׁהָאוֹר הַגְּנוּז נִחְבָּא בְּתוֹרָה וְהוּא מוֹסִיף שְׁרַבֵּי שְׁמַעוֹן
גְּלָה אֵת הָאוֹר הַגְּנוּז וְלָכֵן מְדַלִּיקִים אוֹרוֹת וּמְדוֹרוֹת עַד שִׁיִּתְגַּלָּה אוֹר מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ כְּמִאֲמַר חז"ל וְיִאֲמַר אֱלוֹקִים יְהִי אוֹר זֶה אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ וּבִזְכוֹת
הַתַּעֲסָקוֹת בְּהָאוֹר כִּי טוֹב וְכוּ' נִזְכָּה לְבִרְכָה לְחַיִּים וְלְהָאֵיר לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְגַם כְּבוֹדוֹ הוֹצִיא הַסִּפְר אוֹר הַזֶּהר וּבּוֹ לְקַט מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַחוּגִים הֵן
מִיּוֹצְאֵי הַמְּזַרְח וְהֵן מִיּוֹצְאֵי אֲשַׁכְּנֹז וְלִיטָא וְהֵן מְגִדּוּלֵי הָאֲדַמּוּרִים וְרַבְּנֵי
קַהֲלוֹת הַחֲסִידִים עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֶּהר וּמַעֲלֵתָהּ הַנְּשִׁגְבָּה, וְטוֹבָה מְרוּבָה
הַמַּגְעַת לְלוּמְדֵיהָ וְאֲשֶׁרִיכֶם שְׂזַכִּיתֶם לָזֶה.

כְּמוֹכֵן יֵשׁ לְדַעַת שְׂאֲמָנָם לְמוֹד הַזֶּהר מְקַרְבַּת הַגְּאוּלָּה וְכוּ' אֲבָל יֵשׁ תְּמִיד
לְלִמּוּד וּלְשִׂאוֹל אֲצַל חַכְמִים מְסַמְכִים כְּדִי שְׁלֹא יִלְמְדוּ בְּצוּרָה שְׂאִינָה נְכוֹנָה.

בְּכַבּוּד רַב: מִשָּׁה נַחֲשׁוּנִי, רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן

הרב מנחם מנדל טובי'אס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כ"ו תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

הנני ממהר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

אמרין לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבהק החסיד הקדוש **היה מזהיר הרבה השפם והערב על למוד הקדוש זהר בשנות השמד**, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר נשמתם, **היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו פארבע, ארבע וחצי שעות רצופות**, לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל בן רבי טוביה עליו השלום מביא לרב כוס מים.

כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחשך מתגרש.

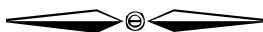
כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הזהר הקדוש.

היה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי איזיק מקומרנא זצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש ילמדו זהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים לא ללמד ילד [זהר] מקורו מהמשכילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טובי'אס

בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

הַרְבַּ שְׁלֹמֹה יוֹדֵא שְׁוִייעֶר

מִלְפָּנִים רַב דְּקָהֶל דְּרַכֵּי נַעַם בְּעִיר הַתּוֹרָה מְאַנְסֵי אַרְצוֹת הַבְּרִית
בְּעֵת חוֹנָה פֶּה עִיר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁדוּד, אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, כ"א אַדְרַר יוֹמָא דְהִילוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל הַבַּעַל "נַעַם
אַלִימְלָךְ" הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי ר' אֱלִימְלָךְ מְלִיז'עֵנְסְק זִיע"א

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה לְכַבּוֹד הָאֵי גַבְרָא רַבָּא וַיִּקְרָא כְּבוֹד שְׁמוֹ
תַּפְאָרְתוֹ הַרְבַּ הַצַּדִּיק הַמְזוּכָה הַרְבִּים הָעוֹלָמִי מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדֵא
גְרָאס שְׁלִיט"א אַב"ד דְּק"ק הָאֵלְמִין.

הִנֵּה כְּבוֹד הַרְבַּ הַצַּדִּיק יְדוּעַ לִי עוֹד מִגְלוֹת אֲמַעְרִיקָא, זֶה כְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
בִּימֵי נַעוּרָיו כְּשֶׁלְּחַם נֶגֶד מְזוּזוֹת הַפְּסוּלוֹת שׁ 90% אַחוּז בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הִיוּ
פְּסוּלוֹת, וּפְרָסָם הַרְבֵּה קוֹל קוֹרְא'ס וְעִשְׂרוֹת סְפָרִים עַל כְּשָׁרוֹת הַסֵּת"ם,
וְאַחַר כֵּן לַחַם עַל קְדֻשַׁת בְּתֵי כְּנִסְיֹת שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ בְּעֵת הַתַּפְּלָה, וְהַדְּפִיס עַל
זֶה גַם כֵּן כַּחֲמִשִּׁים סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהִתְקַבַּל בְּבֵית הַשְּׁחִיטָה
הַגְּדוֹלָה לְהַתְחִיל אֶת מְלֶאכֶת הַשְּׁחִיטָה נִתְבָּרַר לוֹ שְׁאִין הַשּׁוֹחֲטִים נוֹהֲגִים
בְּשְׁחִיטָה וּבַבְּדִיקָתָהּ הַסְּכִינִים כַּמְבֹאֵר בְּשֶׁלְּחַן עֶרְוָה, וַיֵּשׁ חֲשֵׁשׁ בְּאַכִּילַת נְבִלוֹת
וּטְרָפוֹת, אֲזֵי הָרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ כְּמֵאמֶר הַנְּבִיא, בְּקוֹל מְחָאָה אֲדִירָה,
וּבְמִסְרֹת נֶפֶשׁ, וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, וְהוֹצִיא מְאוֹת סְפָרִים עַל עֲנִינֵי כְּשָׁרוֹת
וְלְהִזְהִיר עַל כָּל הַפְּרָצוֹת, וַיַּחֲדֵד עִם לְהַבְדִּיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק
מִדְּבָרְעִין זַ"ל [בַּעַל שׁו"ת בְּאֵר מִשָּׁה] יִסַּד אֶת "וְעַד הַכְּשָׁרוֹת הָעוֹלָמִי"
לְבַדֵּק אֶת מִצַּב הַכְּשָׁרוֹת בְּמִפְעָלִים שׁוֹנִים, וְעַל יְדֵי בְּדִיקָתָם הַקְּפִדְנִית נִתְגַּלָּה
בְּמֵאפְיָה גְדוֹלָה ["בְּעֵקֶרֶי" בְּלַע"ז] בְּוִילְיָאמְסְבוּרְג, בְּיַצַּת נְבִלָה שְׁרָכְשׁוּ
מִמִּפְעָל שְׁמִסְפֵּק בְּזוֹל, שְׁמִקְבָּצִים אֶת הַבִּיצִים הַנִּמְצָאוֹת בְּמַעֲיָם שֶׁל עוֹפּוֹת
הַנְּהַרְגִים בְּבֵתֵי הַמְּטַבְּחִים הַגְּדוֹלִים, שְׁמוּכָרִים בְּזוֹל, שְׁמִדִּינָא אֲסוּר
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶפְלוּ בְּנִמְצָאִים בְּעוֹפּוֹת הַשְּׁחוּטִים, שְׁדִינָם כְּדִין בְּשׂוֹר, וְאֲסוּר
לְשִׂים אוֹתָם בְּמִינֵי מֵאֶפֶה, כַּמְבֹאֵר בְּיוֹרָה דְּעָה סִימָן פ"ב וּבְסִימָן פ"ז.
וְהַנְּמַצָּאִים בְּעוֹפּוֹת הַהַרְוּגִים דִּינָם כְּנִבְלָה.

וְעוֹד מְצָאוּ שְׁבָכָל הַמֵּאֲפִיּוֹת (בְּעֵקֶרֶיס) הַכְּשָׁרִים הַשְּׁתַּמְשׁוּ
בְּפִלְעִיוֹעֶר"ס שֶׁהַרְבֵּה מֵהֶם בָּאִים מִמְּדִינוֹת אַחֲרוֹת, וְשׁוּם רַב לֹא הָיָה בָּא

לְשֵׁם לְבַדֵּק אֶת כְּשָׁרוֹתָן. וְעוֹד מֵצֵאוּ שֶׁהַמַּתְקִים שְׁמוּכָרִים לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הִיָּה הַהֶכְשֵׁר לֹא טוֹב, וְעַל יְדֵי פְעִילוֹת הַנּוֹעַד נִכְנסוּ תַּחַת הַכֶּשֶׁר טוֹב.

גַּם הוּצִיאוּ סְפָרִים שֶׁתָּאָרוּ שֵׁם אֶת הַהֲזָנְחָה הַגְּדוֹלָה בְּבִשּׁוֹר בְּהֶמָּה וּבַעוֹפוֹת, וְהִירָא אֶת דְּבַר ה' הַפְּסִיקוּ תַּכְף לְאֹכַל בִּשּׁוֹר, וְרַק אוֹתָם שֶׁכָּבַר שֶׁקְעוּ בַחֲמֻשִׁים שֶׁעָרִי טְמֵאָה שֶׁל אַמְרִיקָה וּמִשְׁקָעִים רַק בְּזִלְיָהּ וּב"פְּרַעֲסִס" אָמְרוּ שֶׁהַכֹּל רַק פּוֹלִיטִיק, כְּדִי שְׁיִמְשִׁיכוּ אֶת ה"פְּרַעֲסִס", וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם כֶּשֶׁר אוֹ לֹא, הַעֲקָר שְׁאוּמְרִים שֶׁכֶּשֶׁר. [וְכִידּוּעַ מִכְּתַב הַחֲזוֹן אִישׁ זַצ"ל שֶׁכָּתַב עוֹד בְּוִילְנָא, עַל אֵלוּ שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם בְּכֻלָּל כֶּשֶׁר, אֶלֶּא רַק שֵׁישׁ חֲתִימָה שֶׁל רַב פְּלוֹנִי אֶלְמוֹנִי, וְלֹא שְׁבֻאַמַּת כֶּשֶׁר].

וְאִם לֹא דֵי בָּזָה, אַחֵר זָמַן נִתְגַּלָּה שְׁאוּכְלִים לֹא רַק בִּשּׁוֹר נִבְלָה, אֶלֶּא גַּם חֲלָב וְדָם שֶׁהֵם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת, [כְּפִתּוּב בְּסֵדֶר וַיִּקְרָא (פְּרָק ז' כד-כו) "וְחֲלָב נִבְלָה וְחֲלָב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכֹל מְלֹאכָה וְאֹכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ כִּי כָּל אֹכַל חֲלָב מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לִיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֹלֶת מֵעַמִּיָּה וְכֹל דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה כֹּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כֹּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה"]. וְזֶה הִיָּה תַּחַת הַשְּׁגִיחוֹת הַמְּהַדְּרוֹת שֶׁל מְהַדְּרֵין מִן הַמְּהַדְּרֵין, וְזֶה נִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי מְרֻדְכִי מְלֹאכֵי זַצ"ל רַב בְּתַל אַבִּיב, שֶׁשְׁמַשׁ שֵׁם כְּמַפְקֵחַ רֵאשִׁי עַל הַמְּנַקְרִים שֶׁשֵׁם תַּחַת הַרְבֵּנוֹת הַרְּאשִׁית, שֶׁהַנְּקוּר הִיָּה תַּחַת פְּקוּחַ גְּדוֹל וַיֵּשׁ עֲלֵיהֶם מְמָנָה מִטַּעַם הַרְבֵּנוֹת, שֶׁמִּבְּקָר אֶת מַעֲשֵׂיהֶם אִם הֵם כְּהֵלֵכָה.

וּבְאַרְצוֹת הַבְּרִית [אַמְרִיקָה] תַּחַת הַפְּקוּחַ שֶׁל הַקּוֹרְאִים לְעֶצְמָם "קְנָאִים" מֵאֲכִילִים בִּשּׁוֹר נִבְלָה וְחֲלָב וְדָם, וּמִסְתִּירִים אֶת עֶצְמָם מֵאַחֲוֵי הַשֵּׁם "קְנָאִים" וּבְכַח הַשֵּׁם הַזֶּה מְבַזִּים גְּדוּלֵי וְצַדִּיקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁמוּסְרִים נֶפֶשׁ עַל קִדְשֵׁת וְטַהֲרַת יִשְׂרָאֵל, וְנִתְעַלְמָה מֵהֶם רַש"י עַל הַגְּמָרָא בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה דְּרַף י"ז ע"א אֶפִּיקוּרוֹס - מְבַזָּה תַלְמִידֵי חֲכָמִים. וְכֵן בְּמַסְכַּת סְנֵהֲדְרִין (דף צ"ט ע"ב): אֶפִּיקוּרוֹס: רַבִּי וְרַבִּי חֲנִינָא אָמְרֵי תַרְוִייהוּ "זֶה הַמְּבַזָּה תַלְמִיד חֲכָם", וְכֵן אֵיתָא בְּמַסְכַּת שֻׁבַת (דף קי"ט ע"ב): אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמְּבַזָּה תַלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מֵאֵי

דְּכָתִיב אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחֵי אֱלוֹ תִינּוּקוֹת
שֶׁל בַּיִת רַבֵּן וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֱלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים, עכ"ל.

וְאִף שֵׁישׁ לוֹ דְּעָה אַחֲרֵת בְּעִנְיַי הַשְּׁקֵפָה, הָרִי מְאֹז שֶׁחָלְקוּ שְׂמַאי וְהֵלֵל,
עַד הַיּוֹם יֵשׁ מַחְלָקֶת בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר, וּמְכַרְיַעִים לְפִי גְדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁמְקַבְּלִים
עַל הַצְּבוּר, וְכִמוֹ דְּאֵיתָא בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת דְּאָף שֵׁישׁ מַחְלָקֶת בְּהִלְכָה קִיָּמו
"הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אָהְבוּ" וְחֵס וְשְׁלוֹם לֹא בָּזוּ אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּשִׁבִיל שֵׁישׁ לוֹ
דְּעָה אַחֲרֵת וַיֵּשׁ לְהֶאֱרִיךְ בָּזָה וְאִין כָּאִין מְקוֹמוֹ לְהֶאֱרִיךְ.

וְנַחֲזוּר לְפָרֶשֶׁת הַכְּשָׁרוֹת כִּי גַם כְּשֶׁצָּעַק הָרַב מִלְּאֲכִי הִיָּה קוּלוֹ כְּקוּל קוֹרָא
בְּמִדְבַר אֲמַעְרִיקָא, וְכִבֵּר הִיָּה הָרַב עַל דְּרַכּוֹ חֲזָרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם הַסּוּד
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמְטַמְּטָמִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּטַמְאוֹת חַמּוּרוֹת* וּמָה יַעֲשֶׂה אִם

(א) וְכִמְהָ נוֹרָאִים דְּבָרֵי הַזּוּהָ"ק: א. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ב. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ג. אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כְּלָל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ד. מִדְּבַק נַפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ה. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה). ו. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ז. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ח. אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כְּלָל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ט. מִדְּבַק נַפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). י. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה).

וְהַעֲוֹן שֶׁל מַאֲבָלוֹת אֲסוּרוֹת מְעַכֵּב בְּנִין בַּיִת קִדְשֵׁנוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר הָאֲבִיב מִהַנּוֹגֵעַ לְדַעַת בְּדוֹרְנוּ
וְז'ל: ר' נְתַן אֲדָלָר וְתַלְמִידוֹ ר' מִשָּׁה סוֹפֵר מִפְּרַעֲשׁוּבֵיג מְקַבְּלִים בְּנִסְתֵּר, ר' נְתַן אֲדָלָר רִצָּה לְפַסֵּל
הַשׁוֹחֲטִים וּדְרַנְקֶפּוּרֵט דְּמִין, וְלִהְכַנִּיעַ חוֹתֵם הַסְּטָרָא אַחְרָא שְׁשׁוּרָה עַל שׁוֹחֲטִים פְּסוּלִים בְּסוּד עַל חֲרָבָה
תַּחֲזִיה וְגו' וְאֶלְמֵלֵא הַשִּׁיג כֹּל רְצוֹנוֹ בֹּא מִשִּׁיחַ, אִף הַסִּימָה הַעֲמִיד עָלָיו רוֹדְפִים קִצְבִים וְהַצְרֵךְ לְבָרַח
וְתַלְמִידוֹ הַחַת"ס רִץ אַחֲרָיו י' פְּרָסְאוֹת. וְזֶה הִיָּה סוּד יְרִידַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ לְעֵלְמָא הַדִּין וְרָמוֹ עַל
זֶה ב' וְע"ס" תַּצְעֵד אַרְיָן, רֵאשִׁי תְבוֹת זְבִיחָה עִירוּבִין מְקוֹאוֹתוֹ.

וְכַדִּי לְהַבִּין קֶצֶת בֵּיתָר בְּאוּר, מִי הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיַמֵּינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין
בְּעוֹזְנוֹנוּ? וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֵּן יִשִׁי גַם תַּמּוּל גַּם הַיּוֹם? רֵאֵה בְּסֵפֶר "בְּרִית מִטָּה מִשָּׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פְּסַח בְּדָף
הָאֲחֲרָון וְנִדְפַס לְפָנֵי ד' מֵאוֹת שָׁנָה! וְזֶה לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: וְעַכְשָׁו שְׂאִיתָרַע חֲזַקְתָּם רֵאִינוּ לְמַפְרַע שְׂדָבָר זֶה
הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיַמֵּינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין בְּעוֹזְנוֹ. וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא בְּפִמָּה קְלִקוּלִים

אין שומעים לו אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב ואמרו לו אנשים תלך אל אנשי ועד הכפרות, הם לא כהרבנים של הקנאים שמעשיהם להשתיק את הכל שלא יתפרסמו מעשיהם המתעבים, תדבר אל ועד

אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מודקדקים כל כך, וממקרים לשחט, וקרוב לודאי שמאבילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכלל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים (י"ד ח"א סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוברים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שאנאבדו מן הקהל (עיי"ש דברי החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלה איש פפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממונה על חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלז ז"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים בדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

הַפְּשָׁרוֹת הֵם לֹא יַעֲבֹרוּ עַל זֶה בְּשִׁתְּיָקָה וְשָׁלְחוּ אוֹתוֹ אֶל הָרֵב שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס וְסִפְר לֹו הַכֹּל. וְתִכְף יֵצֵא בְּדָבָר לְרַחוּב וּבְעֵתוֹנִים וְהוֹדִיעַ לְהַגְאֹן הַצַּדִּיק מְקַאשׁוּי זַ"ל. וְהוּא הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וּבִרְרוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁכֵּן הוּא, וְאִזּוּ יֵצֵא עִם מִכְתָּב לְתַלְמִידָיו שֶׁלֹא לֵאכֹל בָּשָׂר בְּהֵמָה וּבַעַל פֶּה אָמַר הַרְבֵּה פְעָמִים שְׁעַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה בָּשָׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה, [וּכְמוֹ כֵּן אָמַר הַרִידֵב"ז עַל יְרוּשְׁלַמִי כְּשֶׁלְחָם לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה נֶגֶד הַקְּצָבִים בְּשִׁיקָאגוּי, אָמַר: שְׁבָאֲרָצוֹת הַבְּרִית לְעוֹלָם לֹא יִהְיֶה בָּשָׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה] וְזֶה הַכֹּל הוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירִים שֶׁל מְזַכֵּה הַרְבִּים הַעוֹלָמִי הָרֵב הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס שְׁלִיט"א, וְמִי יוֹדֵעַ כְּמָה זְמַן הִיָּה עוֹבֵר וְאִם בְּכֹלל שֶׁהִיָּה מִתְגַּלֶּה אִי פְעַם.

כְּמוֹ מַעֲשֵׂה הַזְּנוּת וְהַרְיָגַת בַּחוּרֵי וְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמְנַסִּים לְהַסְתִּיר בְּמוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה וּבְהַעֲלַמַת הַרְבָּנִים זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאִם אֶחָד הָרִים קוֹלוֹ לְהַזְהִיר אֶת הָעָם, יֵצְאוּ נֶגְדוֹ כְּאִלוֹ הִיָּה אֶחָד מִן הַרְיָקִים בְּהוֹצָאת כְּתַב פְּלִסְטֵר עָלָיו, וְזֶה גֵרָם שְׁרוּצַח חֲסִידֵי טְרוֹרִיסְטִי וְחַאמְאִסִי יָרָה בּוֹ לְהַרְגוֹ, וּבְדָרָךְ נִסְ נָצַל.

נִחְזַר לְהַרְבֵּ גְרָאס, שֶׁהוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירוֹת בְּסוּר מֵרַע לְאַפְרוּשֵׁי מְאִיסוֹרָא זָכָה לַעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּפְהָ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַתְּחִיל לְעוֹרֵר לְ"וַעֲשֵׂה טוֹב", בְּתַעֲמוּלָה עוֹלָמִית, וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ נִיצוּץ מְנַשְׁמָתוֹ שֶׁל רֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנֵי זְהָר וְאוֹר הַזְהָר וְעוֹד הַרְבֵּה סְפָרִים עַל הַזְהָר בְּחִנָּם, לְעוֹרֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ, שֶׁמְסַגֵּל לִירֵאת שָׁמַיִם וּלְקִרְבַּ הַגָּאֲלָה, כְּמוֹבָא בְּסִפְרִים אֵלוֹ.

וְדָבָר גְּדוֹל עֲשֵׂה, בְּפֶרֶט בְּדוֹר הָעֶכוּר הַזֶּה וּבְפֶרֶט בְּאַמְרִיקָה שָׁרְבוּ בּוֹ מְהַקְוֵרָאִים עֲצָמָם קְנָאִים, "עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמִרִי וּמְבַקְשִׁים שְׁכָר כְּפִנְחָס", וְלֵאחֵר שְׁנַת־פֶּטְמוֹ בְּנִבְלוֹת וְאַסוּרֵי כְרִיתוֹת [שֶׁהַאֲטָלִיזִים - הַ"בוֹטְשֶׁעֶרֶס" הַטְּמָאִים, מְלַעֲיִטִים אוֹתָם], שֶׁהֵם הַכִּי גְרוּעִים, כְּמִבְאָר בְּמִסְכַּת סוֹטָה (דף כב:): אָמַר לָהּ יִנְאִי מִלְכָּא לְדַבְרֵיתָהּ אֵל תַּתְיָרָאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמִּי שְׂאִינן פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שֶׁמַּעֲשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמִרִי וּמְבַקְשִׁין שְׁכָר כְּפִנְחָס. וְרָאָה בְּרֶש"י שָׁם: אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִים - כְּלוּמַר שְׂאִין מְרֵאִיתָם

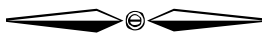
כְּתוּלְדוֹתֶם אֶלָּא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרִם. שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שֶׁהֵן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבָרִיּוֹת לְכַבֵּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דַּמְפָּרֵשׁ לָהּ לְעֵינֵן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנֻפִים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֹא בָּאִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמְנִיחִים עַל רֹאשָׁם הַטְּמָא תְּפִלִּין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבְוֵיכְדָּנְאֶצְר מֶלֶךְ בְּבֵל שׁ"חֲטָאוּ בְּצְדָקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטֻמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְּאָר בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א בִּיּו"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׁמַצִּין עַל עֵינֵן בְּשָׁר בְּחֻלָּב אֶת הַזֵּהר הַזֶּה], אֶךְ מִצְוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ (בְּסוּף פְּרֻשֶׁת אַחֲרִי).

עַל כֵּן לְאַחַר שְׁזָכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרֵשׁ אֶת הָרַע עַל כָּל פָּנִים מְאוֹתָם הִירָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם שְׁנִתְעוֹרְרוּ עַל יְדוֹ וְהִחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאָכְלִים זָכָה עַל יְדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי הַזֵּהר שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרְבַּ הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אֲנִי מְאַחֲלִים לוֹ שִׁיְצְלִיחַ בְּעִבּוּדְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַּחוֹת הַגְּדוֹלִים לְהַכְנִיס יִרְאָת שָׁמַיִם, יְכוּלִים אֲנַחְנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שִׁיתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חוּג כְּשֶׁר וְשִׁמְח וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּצְעֵר

הַרְבֵּי נְחוּם רְאֵעֵנֵנְעֶרְג – רַב הַמְקוֹאוֹת

ובעמח"ס "אש יצאה מחשבון" – פה בְּרוּקְלִין, נוא יֶאָרְק

עמ"י עש"ו – אתרא קדישא מירון – יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שרגיה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר – יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא – שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא תתקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועם? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

(עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר – ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (ויש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

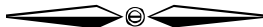
וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמשי" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועוון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתיק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כפשוטו ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו ודאי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יחד עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

הרב נחום ראזנבערג, רב המקוואות

חשיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי,

גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר גייעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדרה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכזו הארצי, ובעיקר לבית שמש, הגה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזוהר המהולקים לי"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זאת הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חשד דוד ברנעין
תיק דבקה: המטרה
הדווקה ביותר שהחמאס
כיוון אליה טילים ארוכי
הטווח הייתה בית שמש
מלחמת הרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות החזרה

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $24 \times 354 \times 75 = 637,200$

שוה: $637,200$ שעות תורה בנגלה

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטבר כ 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משערה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב- 100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מוכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוה הזמן המוזכר בנמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב סך לבדו ביום). ומשך דור בימינו הונו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
סכ"ח x 100 מיליארד צאצאים			100000000	x10	8	10000	x10	4

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה זוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתימד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה יצא אם כך, שבשבועים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוזכר רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר 112 דורותא בהתחשב במשפחה 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ- 47 מיליון מיליארדי (ביליון) שעות תורה.

וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ושגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

חשבון מדויק של זכות זוהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לְשׁוֹן הַפִּסָּא מְלַךְ (תקוני זוהר מ"ג):
 וְכִינּוּן שְׂיַדְעֵת פְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לַמּוּד הַכְּמַת
 הָאָמֶת כּו'... יִדְעֵ גְדֵל הַחַיִּיב וְגְדֵל הַשְּׂכָר לְמִי
 שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמּוּד הַזֶּהר בְּגִידָסָא בְּעֵלְמָא
 בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂפִין אִם יִזְכֵּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין
 פְּרוּשֵׁי מֵאָמֵר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה
 בְּשַׁעֲה אַחַת מַה שְּׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שווה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מיליארדי [ביליון] שעות תורה.. (125, 48,828, מוכפל ב- 172,500)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את
 הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חשובה מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזהר וגושיעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

בן מספר ארבע את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקרנת בניה חדשה, אך הכי נחמי נגש אלי ושמאל ידירי ובקש את הסכום בהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעבנו לא נאכתי לנסף עד לתחלת הבניה, הספמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמאל משתמט ממני, דחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקואת, עד שלבסוף לא ענה לי אפלו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד מומון פה רב וגם לדעת שחברי, שהנה נאמן עלי עד לא מקרה מהתל בי ומכמה אותי. פל היום וכל הלוואה השבתי על שמאל והנסף, ובעקבות כך ננקסתי לדודך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשקעות היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסג עמתי עצה וכוונה, להורני כיצד עלי להג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובשפתי את עמתי.

נ. הקשיב ונחב, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשית, רק בזאת ננפה במאמר רבותינו: "פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבזכות הלמוד בספר הזהר ננפה להאלה הקלילית של כל עמי, גבדאי צרתי הקטנה תוכל להפטר בזכות למוד הזהר בבחינת גאלה פרטית.

מתוך הדחק ובגלית ברחה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשטחתי על הקבר בתפלה ובתחנונים, שפכתי את צמון לחשי לפני אדון הכל, ובשפתי שבזכות השפלה ששפכתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אוקה לישועה.

בדרך חזרה, כשגלי נרגש מהכונה הרחנית שחיתי, פגשתי ידיד געורים ששנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה ששפלה ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נאכה, ועדני נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. קרב נדיבותו הציע לי: אם הנך רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכו, פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

תקבלו על עצמכם ותנשעו.

אנו עומדים בסיומה של שנה, מי לא נרכש לזכיות פדי להיטיב לו לשנה התקשה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרטיות וכלליות? פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו ווקה בעזרתו' ה' לשפע רב רוחני ונשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [5-5 דקות ליום במסלול ד' – מפמרט בעמוד 15] ותנשעו בשנה טובה ומברכת וכל טוב.

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו:

מוזבא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ו), וזה לשונו: "צריך ללמוד (לתלמידים) ללמוד זה, שהוא בחינת עין החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שחבר נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו. כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיזכר להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

עשרת ימי תשובה לשנת תש"ע

תש"ע - מספר 9

אמ"ת בגימטריא 9

שנת תש"ע - שנה של תורת אמ"ת

אם דורי הנה שומע בקולי, הנה לומד כבר מגיל 'תשע' ספר הזהר, וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית (הרב הקדוש רבי יצחק איזיק מקומרנא, ספר נוצר חסד)

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והנה יראת חסאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (כבינו הקדוש יצחק איזיק וחיאל ספריו מקומרנא, נוצר חסד, פקד ד' משנה כ')